

ΓΕΡΑΣΕΙΜΟΝΟΜΑΣΕΙΑΣ ΣΠΑΝΕ
 ΟΝ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ, ΟΥΚ
 ἌΝ ἈΜΑΡΤΟΙΣ ΔΗΛΑ
 ΔΗ, ΤΗΣ ἈΛΗΘΕΪ
 ΑΣ ΣΪΛΕ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΓΡΟΣΩΠΑ. ΦΙΛΟΜΑ
ΘΗΣ. ΒΙΒΛΙΟΓΩΛΗΣ. ΚΑΙ ΒΙΒΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ Ὁ ΦΙΛΟΜΑΘΗΣ.

Ἡ ῥά τ' ἰκταίνοντες τε τύπω κας βιβλιοπώλας;
 καὶ φίλ' ἔναγχος ναί, κείνο τὸ βιβλάριον.
 βωκαίης ἔπι, ἢ ἀσκραίης ἔνδρον ἑέρεθς
 : μῶσις ὦ βίβλε, ἀπέ μοι ἔρομένω.
 ῥήτορας ἠδὲ σοφοῦς, δὴ πῦθεν ἐγὼ κατελείχῳ.
 καὶ τὸν μαιονίδην, λωποδύτας προτέρων.
 Ἄλλὰ δραχμὴν κάτ' ἄ πρὶν μ' ἀνὰ χέρας ἀφίης.
 καί κεν ἴδοις παρ' ἐμοί, ἢ ἄλλὰ τὴν Ἰσπανίων.
 ὡς βραχὺς ἔσ' ὁ βίος, κακοδαμνίης τ' ἀνάμω
 γνωσεαίως δ' ἔσοι, πᾶρ τε σιμωνίδεω. (σορ-
 γάρτε φιλήμονος, ἠδὲ μινάνδρου, ἀλλὰ ἢ αὐτ'
 ἔκφρασιμ' ἔδειξες, τ' ἀθλίχ βίότου.
 ἄνθις ψελλοῦ ἰάμβους ἔς ἀρετᾶς κακίας τέ.
 καὶ ἀναλωγὰς ῥέεις, ἰσοσίης μυθικῆς.

βιβλίον
μῶσις

παντάλλ. ἡδὲ σφιγγός. κίρκης φαρμακίδος τέ.

ἀίγε ἐρμινεῖς ἔμμορον δρανίς.

ταυτ' ἀναλεξάμενος, σπάνιον χρέμα σπυδαίοις.

τῆς μουνεμβασίης, προύθετο ἀρσένιος.

τὴν δραχμὴν λαβὲ βιβλιοπώλιδου. ἀλλὰ ἢ αὐ-

τὴν βίβλομ σχώμ, ἀσπασίως ἀπιθι. (τὸς.

καὶ μετὰ μικρὸν λίψη πάντων ἡν γ' ἔπαπέλθης.

τὰ φφδέματα δὲ, τῶν σοφίης ροφίμων.

ὍΤΙ Οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ ῥητόρες ἀλ-
 λήλων κλέβται. πορφυρίου ἐκ
 τοῦ πρώτου τῆς φιλοσο-
 φίας ἀκροάσεως.

Ἀπλωτίνια ἐστὼν ἡμᾶς ὁ λογικός α
 τ θνήστι, κέκληκεν ἄγγους τε πλλούς,
 ἢ νικαγόραν τὸν σοφιστήν. ἢ μαίονα.
 ἀπλλωνίον τε τὸν γραμματικόν. ἢ διμή-
 ριον τὸν Γεωμέτρην. προσήνιν τε τὸν περιπα-
 τητικόν. ἢ τὸν ἡωϊκόν καλλιέτην. μεθῶν
 ἐβδομος αὐτὸς κατακλιθεὶς. τοῦ δαίμων
 οὐμ προκόπιοντος. καὶ τίνος ζητήσεως περὶ
 ἐφόρου ἐμ τοῖς ἄγγουσι γενομένης, ἀκούσω μὲν
 ἔφη τίς ὁ περὶ ἐφόρου πόρουβος. ἦσαν δὲ οἱ
 ζητούντες, καύσειος τε ἢ μάξιμος. ὁ μὲν
 γὰρ αὐτὸν καὶ θεοπόμπου προτίθει. ὁ δὲ
 καύσειος κλέπειν ἀπεκαλεῖ, ἢ τί γὰρ ἐφῶ-
 ρου ἴδιον ἐκ τῶν δαίμωνου. καὶ καλλιθε-
 νους. καὶ ἀναξιμένους αὐταῖς λέξεσιν ἐστὶν

ὅτε, ριγχιλίους μεταπήθεντος ρίχου. πρὸς
ὃν ὁ βραμιατικός ἀπολλώνιος ἔφη. οὐ γὰρ
ἔγνωσ' ὅτι καὶ τὸν βεόπομπον οὐ πρὸ τῆ
μάς, κατέλιπε τοῦτ' ἰσθμὸς; ἐν μὲν τῇ
ἐνδοκίᾳ τῶν περὶ φίλιππον ἐκ τῆς ἰσοκρά
τους ἀρεοσακτικῆς μεταβράβαντα αὐτῶν
ὄνόμασι μὲν ἐκείνα, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν
κακῶν οὐδὲν αὐτὸ κατ' αὐτὸ παραγίγνεται
τοῖς ἀνθρώποις. καὶ τοῦ ὑπερφρονεῖ τὸν ἰσο
κράτην. ἢ γενικῶς αὐτὸ λέγει
κατὰ τὸ ἐπὶ μαυτῶν ἄγωνα τὸν
διδάσκαλον. πραγμάτων δ' ὕφαι
ρεσιν πεποιήται, μεταθεῖς
τὰ ἐπ' ἄλλων ἄλλοις,
ἵνα καὶ ψεύσης
ἄλλω.

ὍΤΙ Οἱ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΚΑὶ Οἱ ΡΗΤΟΡΕΣ ἹΣΤΟ
ΡΙΚΟΪ ΤΕ ΚΑὶ ΠΟΙΗΤΑΙ, ἌΛΛΟΣ ἌΛΛΟΥ
Τὰ ἔΠΗ ΚΑὶ Τὰ ΣΡῆΣΕΙΣ ΣΥΛΩΝΤΕΣ,
ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΥΣΙΝ .

Ἐκ τῶν κλήμεντος στρωμάτων.

τοῦ ὀρφέως εἰπόντος .
ὣς οὐκ ἄντερον ἢ ἢ ῥίγιον ἄλλο Ἰυναϊκός .
μεταφράζω Ὀμηρος λέγει .

ὣς οὐκ ἄντερον ἢ ἢ ῥίγιον ἄλλο Ἰυναϊκός .
πάλιν ἤ μιν σαῖδ ποιήσαντος .

ὣς δ' αὐτως ἢ φύλλα φύφ ζεῖδωρος ἄρουρα .
Ἄλλα μὲν ἐν μελίσι ἀφφίβιν . ἄλλα δὲ φύφ
ὣς δὲ ἢ ἀνθρώπων γενεῆ ἢ φύφ μελίσι .

Ὀμηρος μεταφράφ λέγων .

εὐλλατὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμῆδις χ' ἄλλα δὲ θ
τιλεθίωσα φύφ . ἄρος δ' . πῖ . ἴ . ἴ . ἴ . ὦ . η . (ὦ λη
ὣς ἀνθρώπων γενεῆ ἢ μὲν φύφ ἢ δ' ἀφφίβιν .

πάλιν δ' αὐτὸ Ὀμήρου ἑωῖτος .

ὄυχοσίη κτὸ μ' νοισι . ἐπ' ἀνδρὰ ἰνευ χεῖρας αἰ .

*In
Mutilis.*

λεχιλοχος η κρατινος γραφουσιμ. ο μεμ
ου γδ εδλα κατανουσι κερτομην επ ανδρα
Cratippus. κρατινος δε εμ τοις λακωσι. (σι.

το δ αυ κταμενοις επαινοισι καυχασθαι μελα.
λυσις ο μηρου φησαντος.

Ανιπλοσοδες χαμαιυναι.

ευριπίδης ουτω γραφει.

ευλουσιμ εμ ασρωτω πεδω.

πηγαις δουχυρεινουσι πεδασ.

γαλιμ ο μηρου ποιησαιτος.

Αλλος γδ αλλοισιμ ανηρ επιτερπειαιεργοις.

Archilochus. λεχιλοχος παραφραζω λεγει.

Αλλ' αλλος αλλω κραδιμ ιμινεται.

Αισχυλου δε ειπεντος.

οικοι μενημ χρη τον καλωσ ευδαιμονα.

και τον κακωσ προασοντα η τουτομ μενημ.

ευριπίδης ουτω λεγει.

μακαριος ος τις ευτυχων οικου μενημ.

Menander. Αλλα και μενανδρος.

οικοι μενημ χρη η μενημ ελευθερον.

ἢ μικρὲν εἶναι τὸν καλῶς ἐυδαίμονα.

θεογονίδος δὲ λέξαντος,

οὐκ ἔστι φεύγον τί φίλος ἢ πιστὸς ἑταῖρος.

εὐριπίδης οὕτω γράφει.

πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκ ποδῶν φίλος.

ἔτι εὐριπίδης ἐξ ἐπιχάρμου λέγοντος

ὁ μὲν γὰρ ἄγνη λαμβάνει νεανίδα.

ἄλλον δ' ἄλλη μαθεύει τινά.

κακὸν βυναικα πρὸς νέον ζευξαι γράψαμ.

ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἰμείρει λαβεῖν.

ἢ δ' ἐμδῆς τοῦ δ' οὔσα βουλεύει κακά.

εὐριπίδου πάλιν ἐπόντος,

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρόνησιν ἄκ' ἔχει.

σοφοκλῆς οὕτω φησὶν.

ἰχθῆρῶν ἀδῶρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα.

σόλωνος δὲ ποιήσαντος,

τί κίβητοι κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἐπιῆαι,

οέογνις οὕτω γράφει.

τί κίβητοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶ ὄλβος ἐπιῆαι,

ὄβριμ ἢ προυκυδίδης φησὶ

μ.

Απὸ Ἰουστινίου

πρὸς τὸν πρὸς τὸν

Ἰουστινίου.

Μικτὸν ὄβριμ

πρὸς τὸν πρὸς τὸν

λα.

Εἰώθασι δὲ ἢ οἱ πονηροὶ τ' ἀνώνυμοις ἀν' ἀλί-
στα καὶ δι' ἐλαχίστη ἀπὸς δόκιτος εὐπραγία
ἐλθῆ, ἐς ὕβριμ φέπεσθαι.

Philistus καὶ φίλιτος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμούμενος, λέγει.
εἰώθασι γὰρ μάλιτα οἱ παρὰ δόξαμ ἀπὸς δόκη-
τως εὐπράσοντες ἐς ὕβριμ φέπεσθαι.

Stasimus Πάλιν τοῦ τασίνου λέγειτος,
κῆπιος ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει,

Xenoph. ξενοφῶν οὕτω φησὶμ.
ὁμοίως γάρ μοι νῦν φαίνομαι πεποικέναι, ὡς
εἰ τῆς πατέρα ἀγκτείνας, τ' παίδων αὐτοῦ

Eumelus Εὐμήλου δὲ ἐπίτοτος, (φείσαιτο.
μνημοσύνης ἢ ξινός οὐλυμπίου ἐν, ἐα κούραι,

Solon Σόλων οὕτωσὶ λέγει.
μνημοσύνης ἢ ξινός οὐλυμπίος ἀλλά τέκνα.
θεότιδος δὲ ποιήσομτος,

Ὀῖνος πινόμενος πολὺς κακίμ. ἢ δὲ τίς αὐτῶ
κρηται ἐπιταμένως, οὐ κακίμ ἀλλ' ἰαθόν.

Paniasis οὕτω πανίαςις λέγει.
ὃς οἶνος θνητοῖσι θεῶμ πάρα δῶρεμ ἄριστον.

3
Vino.

Alcmaeon.

πινόμενος κατὰ μέτρον. ὑπέμετρος δὲ χε

Ἄλκμαίωνος δὲ πάλιν ἐπόντος. (εἰώωμ.

Ἐχθρὸν ἄνδρα ἔσον φυλάξασθαι ἢ φίλον.

Ξενοφῶν οὕτως εἰρηκεν.

οὐκ ἂν ἐχθρούς ἄλλως βλάψκειν ἂν τις, ἢ φίλος δοκῶν εἶναι.

Ὀμήρου πάλιν ποιήσαμτος.

τίς ποθεν εἰς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις ἠδὲ Τροχίης.

Ἐυριπίδης οὕτως εἶπε.

ποιῖαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότεα.

πολυξενουδά. γῆ δὲ τίς πάρος ὄρεος.

τίς ἐστὶ φύσας. τοῦ κεκήρυξαι παρὸς.

Ἡσίοδου δὲ εἰς ὄμτος.

ἦ σοὶ δ' ἐώαρτι πυρὸς δώσω κακόν, ὦ κεράπαρ

Ἐυριπίδης οὕτως εἶπε. (εἰς Τέρπονται.

Ἄντι πυρὸς μὲν γὰρ ἄλλο πῦρ μείζον,

καὶ δυσμαχώτερον βλάσιν γυναῖκες.

Ἄυσις Ὀμήρου φήσαμτος.

Γαστέρα δ' οὐ πως ἐστὶ μάτρη πλῆσαι μεμαῦσαν

ουλομένην. ἢ ἧλλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσιν.

Ευριπίδης οὕτω γράφει.

Νικᾶ δὲ χρεῖα κακῶς τε οὐλομένη
γαστήρ. ἀφ' ἧς δὲ πάντα γίνετ' αἰκά.

Αππιανός

Πάλιν ἀντιμάχου λέξεντος

ἔκ γ' ἄδωρων πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι πέλονται.

Αυγιάς

Λυγείας οὕτω λέγει.

ἄδωρα γ' ἀνθρώπων νοῦν ἢ παφειμὴ δὲ κ' ἔρ' ἴα.
τοῦ δὲ ἠσιόδου ἐπόντος.

οὐ μὲρ γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμνηρον
τῆς ἀγαθῆς. τῆς δ' αὐτὴ κακῆς, ὃ εἴριον ἄλλο.

Σιμωνίδης

Σιμωνίδης οὕτως ἔφη.

γυναικὸς δ' οὐδέ μ' χρεῖμ' ἀνὴρ ληΐζεται
ἐθλῆς ἄμνηρον. οὐδὲ εἴριον κακῆς.

Θεόβουλος πάλιν ποιήσαντος,

οὐτ' ἠχρησιμὸν ἔστι νέα γυνὴ ἀνδρὶ γέροντι.
οὐ γ' ὀκνηδάλῳ πείθεται ὡς ἄκατος.

Ἀριστοφάνης οὕτω λέγει.

ἄισχρον νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ.

Αππιανός

ἀνακρέοντος δὲ πάλιν ἔδει γράψαντος.

ἔρωτα γ' ἄτον ἀβρόν μέλομαι βρῦοντα.

(204
π.)

μίτραις πολυαντήμοις αείδωμ. ο δὲ,
 καὶ νεῶν δυνάτης, ο δὲ κῆβροτὸς δαμάζει.
 εὐριπίδης οὕτω φησὶν.

ἔρως γὰρ ἀνδρας ὁμόνομ ἐπέρχεται.
 οὐδ' αὖ γυναικας, ἀλλὰ κῆ νεῶν ἄνω.
 τυχίς Ιαρέσει. κατὰ πόντορ ἐρχεται.
 τοῦ δ' εὐριπίδου πάλιν ἐπόντος.

Ἕλληνες ὄντες βαβράροις δουλεύσομεν;

Θρασύμαχος οὕτω λέγει.

Ἀρχελάω δουλεύσομεν, Ἕλληνες ὄντες βαβρά
 ὀρφέως δὲ ποιήσαντος.

ἔστι ὕδωρ ψυχῆ. θάνατος δ' ὕδρα τέστιν ἀμοιβή.
 ἐκ δὲ ὕδατος γαῖα. τὸ δ' ἐκ γαῖης πάλιν ὕδωρ.
 ἐκ τοῦ δὲ ψυχῆ ὅλορ αἰθέρα ἀλλάσσουσα.

Ἡράκλειτος οὕτως ἔλεξε.

Τυχῆσι θάνατος ὕδωρ γενέσθαι. ὕδατι δὲ θά
 νατος γῆρ γενέσθαι. ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεσθαι.
 ἐξ ὕδατος δὲ ψυχῆ.

Ἀθάμαντος δὲ τοῦ πυθαγορείου λέγοντος,
 ἦ δὲ γενέσθαι πάντοσ ἀρχὰ κῆρίζωματα τέστι

Thrasymachus

Orpheus

Heraclitus

Arbomus

ρα τυγχάνοντι. πυρ. ὕδωρ. ἀήρ. γῆ. ἐκ τούτῳ
γὰρ αἰγενέσθαι τῶν γινομένων.

Empedocle.

Ἔμπεδοκλῆς ἔλεξεν οὕτω.

Ἐτάρα τῶν πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἀίθερ.
πυρὴ ὕδωρ γαῖαν, καὶ ἀέθρος ἀπλείον ὕψος.
ἐκ γούτων, ὅσα γίνονται, ὅσα τ' ἔσονται.

Plato.

Πλάτωνος δ' αὖ οὕτως ἰδέσθαι τὸν
διὰ τοῦτο καὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισημόνες.
οὓς ἀμ διαπλείσσει ποιῶνται, καὶ ἅπασιν ἀπαλάττουσι τοῦ ζῆν.

Menander.

Μένανδρος ἔπεν οὕτως.
Ὅμοι θεοὶ φιλοῦσι μὲν ἀποθνήσκοντες.
Ἐπὶ δὲ ἰσοκράτους ἔπεν οὕτως.
Διὶ τὰ μέλλοντα τοῖς προγεγενημένοις τεκμαίρεσθαι.

Aristocides.

Ἀριστοκίδης οὕτως ἔφη.
Χρηστὸν τε κμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον γενομένοις, περὶ τῶν μελλόντων ἐσθλαί.
Θεογένιδος δὲ πάλιν ποιήσαντος.
Χρυστοῦ κιβδηλοῖο καὶ ἀργύρου ἀσχετος ἀτίκυρεν, καὶ ἐξέλεξε μὲν ῥάδιον ἀνδρείσοφον.

εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ γήρασι λέληθε
 ψυχρὸς ἔων, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχει,
 τοῦτο θεὸς κίβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
 καὶ ἴνωαι πάντων τοῦτ' ἀνικρότατον.

Εὐριπίδης οὕτω λέγει.

ὦ Ζεῦ, τί δήτα χρυσοῦ μὲν ὄς κίβδηλος ἦν,
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὠπασσας σφῆ.
 ἀνδρῶν δ' ὅτω χρητῶν κακῶν δι' ἰδένας,
 οὐδεὶς χαρακίηρ ἐμπέφυκε σώματι.

Euripides

Πάλιν εὐριπίδου ἱεράφαντος.

μηδὲς τ' ἐν ἀδελφῷ ἢ πατρὸς τεταυχότων,
 οὐκ ἔσ' ἀδελφός ὅς τις ἀμβλαστῆ ποτέ.

Σοφοκλῆς οὕτω φησὶ.

μηδὲς ἢ πατρὸς ἢ κέτόντων, ἀδελφὸν ἄλλον ὄχ
 πάλιν ἱερόντος εὐριπίδου. (ἔξω.

Sophocles

πιλέα τὸν αἰάκην οἰκουρὸς μόνη,
 γερὸν ἰαβῶν κ' ἀναπαιδεύω.

πάλιν γ' αὖτις παῖς ὀϊηράσκων ἀνῆρ.

Σοφοκλῆς οὕτω λέγει.

δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῶ τῷ λόγῳ.

Sophocles

καὶ πλάτων ὕτως.

ἄρως ἔοικεν ὁ γέρωμ δὲ πᾶσι γένοιτ' αὖ.

Ληϊσίβο.

ἴσα ὕτως ἢ ἀντίφωμ.

Γηροφροφία γὰρ προσέοικε παιδοφροφία.

τοῦ δὲ διημοσθένους λέγοντος.

Ὅσοι μὲν ὡς ἄνδρες ἀθῆνῶσι σπουδὴν περὶ του
τομὴ τὸν ἀγῶνα ἢ παραπέλεια γέγομε, σχε
δὸν οἶμαι παρτασῆσθαι.

ῥηϊσμοφ.

φιλιμος φησὶν ὕτως.

Ὅσοι μὲν ὡς ἄνδρες δικασαὶ σπουδὴν ἢ περὶ
ταξίς γέγνηται περὶ τὸν ἀγῶνα τουτονὶ δ
δένα ὕμῶν ἀνοδὸν ἰγοῦμαι.

Ἐπάλιν τοῦ ἰσοκράτους ἱεραφαντος.

ὥσπερ τὸ χρεματ, ἔλλ' κείνδ συφένης οὔσα.

Λυσιμαφ.

λυσιμαφ ἐμ τοῖς ὀρφικοῖς ὕτως ἔπε.

καὶ φαυερός γέγονεμ οὐ τῶν σωματων συφέν
νης ὡμ ἀλλὰ τῶμ χρεματων.

Ὅμηρου πάλιν ἐπόντος.

ὅτι πέτρν. ἐμὲν γὰρ πόλεμον περὶ τὸν δεφυγῶ
αἰκιδὴ μέλλοιμεν ἀγέρωτ' ἀθανάτωτ' ἔτεσ.

ἔσεδ' οὐτέκεν αὐτός ἐνὶ πρώτοισι μάχοιμην.
 οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνφραν.
 νῦν δ' ἔμπης γ' ἡ κήρεσ ἐφέτασαν θανάτοιο
 μυρία. ἄς δ' ἔστι φυγῆ βροτοῦ δ' ὑπαλύξαι.
 ἴομεν, εἰ καί τω εὐχος ὀρέξομεν κ' ἴς ἡμῖν.
 θεόπομποσ οὕτως ἔφη.

Τεσοροφί.

εἰ μὲν γ' ἦν τὸν κίνδυνον τὸν παρόντα δια-
 φυγόντας ἀδελῶσ διάκειμ' ἰὸν ἐπίλοιπην χρό-
 νοσ, δὲ ἂν ἦρ θαυμαστὸν φιλοφυχεῖν. νῦν δ' ἐ-
 τοσαῦται κήρεσ τῷ βίῳ παρασφεύκασιν,
 ὡσ τε τὸν ἐμ ταῖσ μάχαισ θάνατον ἀρετῷ
 τερὸν εἶναι δοκεῖν.

τοῦ δὲ χίλωνὸσ εἰπόντοσ,
 ἐπ' ἦν παρὰ δ' ἄτασ,

ἐπίχαρμοσ οὕτωσ ἔφη.
 ἐπ' ἦν ἄτασ θυάτιε. ἐπ' ἦν δὲ λαμίας.

Ἴσσοκρατεσ δὲ φαντοσ,
 ἐπιβλέπειν οὐμ δει καὶ ὄρημ. καὶ χῶρημ. ἢ
 ἠλικίην. καὶ νόσοσ,

εὐριπίδοσ οὕτω γράφει.

ὄσοι δ' ἰαφύειν καλῶς, πρὸς τὰς διαίτας
τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδούσας,
νόσους σκοπὴν χρεώω.

Ὀμήρου πάλιν ποιήσαμτος,
μοῖρα μὲν οὐ τίνα φημι πεφυμένον ἔμμεμα
ἀρχίμος οὕτω λέγει. (ἀνδρῶν,

Ατδίνης.

πᾶσι μὲν ἀμθρῶ ποῖς ὀφείλεται ἀγρθανεῖν. ἢ
πρῶτερον, ἢ ἔς ὕστερον.

Εἰς
π.

τοῦ δὲ δημοθένος ὡσαύτως ἐπόντος,
πέρας μὲν πᾶσι ἀμθρῶ ποῖς τοῦ βίου πέφυ
κε θαλατος, καὶ ἐν οἰκίῳ τις αὐτὸν κα
θεύξας τηρεῖ.

Phocles.

θανοκλῆς οὕτω φησὶν.
ἀλλὰ τοι μοιράωμ νῆμ' ἄλυτον. ὄδ' ἐπὶ ἔστιν
ἐκφυγῆμ, ὃ πόσοι γῆμ ἐπιφερβόμεθα.

Α
μοῦ.

πλάτωνος δὲ βράφατος,
ἀρχὴ μὲν ἔρωτος ὄρασις, μετὰ δὲ τὸ πάθος ἐλ
πίς, βέφυ δὲ μνήμη, τηρεῖ δὲ συνήθεια.

Philemon.

φιλήμων οὕτως ἔφη.
ὄρωσι πάντες πρῶτον, ἀτ' ἐθαύμασαμ.

εἰς ἐπιθεώρησαν. εἴς ἐλπίδα ἐνέπεσον
 οὕτω γίγνεται ἐκ τούτων ἔρωσ.

Ἐμπεδοκλέους δ' ἐπόντες,

ἦδη γάρ ποτε γὰρ γενόμενον κούρος τε κέρη τε.

θάμνος τοῖωνός τε. ἢ ἔμ ἀλιέλλοπος ἰχθύος

Ἐυριπίδης οὕτω λέγει.

Θνήσκει δ' ἄδεν τῶν γινομένων.

διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο

μορφήν ἑτέραν ἀπέδιδεν.

Ἐαυτοῦ δὲ πάλιν φησάντος,

ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκούν θίκανα τοῖς σώφροσιν.

Ἐπίκουρος οὕτως εἶπε.

πλουσιώτατον αὐτάρκεια πάντων.

τοῦ δ' ἀριστοφάνους ἐπόντος.

βέβαιον ἔξαρ τὸν βίον δίκαιος ὢν.

χωρὶς τε θορύβου ἢ φόβου ζήσης καλῶς.

Ἐπίκουρος οὕτως εἶλεται.

δικαιοσύνης καρπὸς μέγιστος ἀταραξία.

Ἐυριπίδου πάλιν ποιήσαντος.

οὐκ ἔστι θῆρος κείμενος ἄδ' εἰς.

Empedocles.

(n.)

(n.)

Epicurus.

εἰς ὅμ τινα χρεῖ τελέσαι θνητοῖς.
πλήμ ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτά.

Diphilus.

Δίφιλος οὕτω πως μεταφράζει.

Οὐκ ἔστι βίος ὃς ὄκέκῃται κακὰ.

λύπας, μερίμνας, ἀρπαγὰς, φρέβλας, νόσους.
τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανείς
ἀνέπαυσε. τοὺς ἔχοντάς ἀναπαύσας ὕπνω.

Ἐυριπίδου δ' αὖτις ἐπόντος,

χρόνος δὲ δείξει, ὡς τεκμηρίω μαθῶν,
ἢ χρῆσθ' ὄντα ἴνῳ σομαίσει ἢ κακόν.

σοφοκλῆς οὕτω φησί.

πρὸς ταῦτα κρύπτει μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὄρων.

καὶ πάντα κούωμ, πάντα ἀναπύσσει χρόνος.
ὄντωμ ἢ ἀγῶμ, πλείωμ, ἢ παρὰ ποικίλαις τε
ἢ λοβογραφοῖς εὐρήσεις ἢ προσέξεας τὸ μνούν.
ἄρκει ἢ ταῦτα πρὸς τὴμ τῆς ἀγῆλωμ συλα
Γωγίας, ἢ βούλει μεταφράσειως ἐνδείξωμ.

ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ ΗΡΩΔΕΛΕΓΓΪΑ. ΠΕΡΙ
ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ
ΒΙΟΥ.

Ἐν δὲ τὸ κάλλιστον χίος ἔειπεν ἀνὴρ.

οἶκός γε φύλλον γενεῆ, τοιήδε κῆ ἀμδρῶν.

παῦροι μὴ θνήσκων ὄντασι δεξαίμεροι,

στέρνοις εἰκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἔστιν ἐκάστω

ἄμδρῶν, ἢ τε νέων γήθεσιν ἐμφύεται.

Θνήσκων δ' ὄφρα τίς ἄμβος ἔχει κλυτὰτομῆβος

κούφον ἔχωρ θυμόν, πόλλ' ἀτέλεστα νοῖ.

οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει κηρασέμεν, ἔδ' ἐθανάσθαι.

οὔδ' ὕλης ὅταν ἦ, φροστίδ' ἔχει καμάτου.

μηπίοις ταῦτη κέεται νόος. ἔδ' ἐῖσασις,

ὥς χρόνος ἔσθ' ἠβέκς κῆ βίτου ὀλίγος

θνήσκουσιν. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μάθων εἰότ' ἤπ' ἰ τέρμα

τυχῆ τῶν ἀθανάτων, ἴληθι χαρίζομενος.

Ἐλήμομος ἕς τὸ αὐτὸ.

Ἐβρισμακαρία πάντα κῆ ἱτολβία

τὰ βίβ' ἔστι περὶ τούτων λόγος.

Philomoni

οὐτ' ἴς ἐλεγχον αὐτῶν ὄθεν ἔρχεται.
οὐτ' ἀγοραίουτ' ὄθεν ἔσιν αὐτοῖς κακὸν
ἔπακτόν. ἢν δ' ἀμείβεσθαι φύσιν
ἕκαστον εὐθύς ἢ μόνον ταύτην ἔχῃ.
ἡμῖς δ' ἀβίω τονζώμεν ἀνθρωποβίον.
δουλεύομεν δ' ὄξαις εὐρέντας νόμους
προγόνοισιν. ὄκ' ἔσ' ἀφ' ἡμετέρων κακῶν.
πρόφασιν δ' αἰεὶ τὴν ἔξουρίσκομεν.

τοῦ αὐτοῦ.

ἢν δ' ἰα τὸν μέγιστον ὄμνη σωτῖα
ἐγὼ πρότερον, τοὺς πένητας ζῆν μόνον
ὄδυνωμένους. τῶν πλευσίων δὲ τὸν βίον
ἰλαρόν τ' ἀναιμὴ φέρειν εὐθυμίαν.
ἢν δ' ἐπιφύρομεν τοῖς καθ' ἡμέραν
δαπανήμασι δὴ τὸν βίον ὄρῶ μένον.
αὐπας δ' ἔχοντας μαίζοντας, τοὺς μαίζοντας.

τοῦ αὐτοῦ.

ὄουκ ἂν δύνασο μὴ γενέσθαι λέσσωτα
ἀνθρωπος ὄν, ἀνθρωπος. ἄλλως οὖν βοῄας
τὸν ζῶν τ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχιν ἔστι κακά.

μενάνδρου ἐς τὸ αὐτὸ.

εἰ τις προσελθὼν μοι θεῶν λέγει κρατῶν
 ἐπὶ ἀφθάνης, αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἔσθι.
 ἔσθι δ' ὅ, τι ἂν βούλη. κύων. πρόβατον. ῥάβδος.
 ἄνθρωπος. ἵππος. διαβιῶναι γάρ σε δεῖ,
 εἰμαρμένον τοῦτ' ἔστιν, ὅ, τι βούλη δὲ ἐλοιῶ.
 ἅπαντα μᾶλλον ἐυθυς ἢ πᾶν ἂν δοικῶ
 πρὸς με, πλὴν ἀνθρώπων. ἀδίκως ἐυτυχεῖ.
 κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῶον μένον.
 ὁ κρᾶτῆσος ἵππος ἐπιμελεστέρα μὲν χεῖ
 ἑτέρῃ θεραπείᾳ. ἀβῆθος ἂν γένη κύων,
 ἐν τιμότερος δὲ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολὺ.
 ἁλεκρυων γενναῖος ἐμ' ἑτέρῃ βροφῇ
 ἔστιμ'. ὁ δ' ἄλεωνῆς κῆ δέ τις τὸν κρεῖττονα.
 ἄμβρωπος ἔσθι ἢ χερσός. ἐυγενής. σφόδρα
 γενναῖος, ὃ δὲ μ' ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει.
 πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων. δεύτερα
 ὁ συκοφάντης. ὁ κακοῦθης τρίτα λέγει.
 ὄνον γενέσθαι κρεῖττονα, ἢ τοὺς χείρονας
 ὄρεᾶν ἐαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.

αη.
 Nullū dicitur
 Hōi ne i f
 eius.

του αὐτοῦ.

Ὅς τις πένης ὦν, ζῆμ' ἐν ἀσπί βούλεται,
ἀθυμότερον αὐτὸν ἐπιθυμᾷ ποιεῖν.
Ὅταν γὰρ εἰς θυφῶντα ἢ σχολὴν ἄγειν
δυνάμενον ἐμβλέψῃ. τότε αὐτὸν εἰς ἰδίῃ
εἰς ἀπλοῖον ζῆμ' ἢ ταλαίπωρον βίον.
κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται παρῶν.
ἐν ἀγρῶ γὰρ οἰκῶν, ὄσφ' ὀδρῆξιν λέγει χέτο,
τῆς μερίδος ὦν τῆς ὕδατος μου τελαμμένης.
εἶχε δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν.

του αὐτοῦ.

Ἄπαντα τὰ ζῶα ἐς ἰ μακαριώτατα.
καίνουμ' ἐχόντα μάλλον ἀμβρόσιον γλυ.
τὸν ὄνομόρ' ἀν' ἔξεσι πρώτα τουτονι.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογούμενος.
τούτω κακὸν διαυτὸν, ὅδ' ἐν γίγνεται.
Ἄδ' ἡ φύσις δέδωκε, ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀμαρκαίων κακῶν,
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσποιεῖσθε.
λυπούμεθα μ' πλῆρη τίς, ἀν' εἶπη κακῶς

204
η.

Hoie mibi
Infelici?

ὀρβίζομεθ'· ἀν' ἴδῃ τις ἐνύπνιον,
 σφόδρα φοβούμεθ', ἀμ' Ἰλαυξ ἀνακράϊη δεδοί-
 ἰωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι. (καμμεν.
 Ἄπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῆ φύσιν κακά.

μιμνέρμεθ' ἠρωελελεία, ἄς τὸ αὐτὸ.

Ἡμεῖς δ' οἰά τε φύλλα φύφ' κλυάνθεμος ὤρη,
 ἔαρος ὅτ' αἴψ' αὐγὴ ἀύξειαι ἡελίου,

*Mimner-
 mi Xsus*

τοῖς ἴκελοι πικύϊον ἐπιχρόνον ἀνθεσιμῆβης
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν ἐλότες οὔτε κακὸν
 οὔτ' ἀγαθὸν, κῆρες δὲ παρεσηκασί μέλαιναι.

Ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀβλαβέυ.

Ἡ δ' ἔτερι θανάτοιο, μίνυνθα δὲ γίνεσθαι ἥβης
 καρπός, ὅπον τ' ἐπιγῆμ κίδναται ἡέλιος.

αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὦ
 αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίβλος. (ρησ.

πολλὰ γ' ἐν θυμῷ γίνεσθαι, ἄγχο τε τοῖκος
 τρυχούται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει.

Ἄλλος δ' αὖ παίδωμ ἐπιλεύεται, ὦν τε μάλιστα
 ἱμεύρων, κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς αἶδην.

Ἄλλος νοῦσαν ἔχει θυμοφθόρον, ὃδ' ἐπὶ τῆς ἐστῆρ

ἀνθρώπων, ὅς τις μὴ κακὰ πολλὰ δίδω.

τοῦ αὐτοῦ.

Επι
Ἄλλο λιχθρόνιον γίνεται ὡς περ ὄναρ
ἦβη τιμίεστα. τὸ δ' ἀργαλέον ἢ ἄμορφον
γίρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται.
ἔχτρον ὁ μῶς ἢ ἄτιμον. ὅτ' ἀνώγειον τίθ' ἄν
βλίπῃ δ' ὀφθαλμοὺς ἢ νόον ἀμφιχυθέν. (δρα

τιμοκλέδες εἰς τὸ αὐτό.

*Τ*ὰ μ' ἀκουσον ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν.

Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον ἐπίτηνον φύσει.

καὶ πρὸς ἄλλοις οὐ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.

παραφυχίς οὐ μ' φροντίδων ἀνεύρατο

ταύτας. ὁ γ' οὐκ ἐστὶ τῶν ἰδίων λήθην λαβῶν.

πρὸς ἄλλοις ἴσως τε φυχαγῶνθεῖς πάθει.

μηθ' ἰδόνῃς ἀπῆλθε παιδευθεῖς ἅμα.

τοὺς γ' βαλῶ δούς πρῶτον εἰ βούλει σκόπε.

ἄς ὀφελουσι πάντας. ὦμ μὲν γ' σένης.

Τελερβυ
ἔτιώχότερον αὐτῶν κα' ἀμαθῶν τὸν Τηλεφον

γενόμενον, οὕτω τῆρ πεῖσαι ἔραον φέρει.

ὁ νοστῶν τι μανικὸν, ἀλκιμέμορα ἐσκεψατο.

ὄφθαλμῶ τῆς ἰσιφίν ἴδε τυφλόν.
 τέθνηκέ τῷ παῖσι, ἠνιόβη κεκούφικε.
 κωλός τις ἔστ' τὸν φιλοκλήτημ ὀρᾶ.
 γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαζε τὸν οἶνέα.
 ἅπαντα γὰρ τὰ μείζονα ἢ πέπονθέ τῆς
 ἀτυχίματ' ἄηοις λεγομὸτ' ἐννοούμενος,
 τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἦπτον γένει.

Διφίλου.

Ἄπρος δόκητον οὐδέμ ἀνθρώποις πάστους.
 ἐφ' ἡμέρας γὰρ τὰς τύχας κεκλήμεθα.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνθρωπος ἔμι. τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ,
 γρόφασιν μεγίστην ἴς τὸ λυπεῖσθαι φέρει.

φιλήτου.

Ἐμὲ δὴ πολέεσι πεφύρισται χαλεποῖσι
 θυμέ. Γαλιναῖν δ' ἐπιμίσηται ἕδ' ὅσον ὄωον.
 Ἄμφι δέ τοι νέαι αἰὲν ἀνία τεφύρασι.

πομπηίου μακροῦ.

Δευτὶ ὦ τέκν' ὦ σε ρχθένθ' ὄωον πλείστον δέμις.
 Ἄλλὰ γέρεξαντ' οὐδέ λυθήσαντά τι.

Niobe.

Philocetes.

Oeneus.

Diphilus.

phileus.

Porphyrius.

μητέρα τί προσλάβουθε καὶ ἐξάρτεσθε μὲν.
βούλευσθε ἀθύρεσθε, παίζετε ὡς νέαι φρένες.
ὥς ἔστι μὲν ὑμῖν τοῦτ' ἕαρ παντὸς βίου.

Εὐφροσύνη.

Εὐφροσύνη.

ὦ Ζεῦ, τί πρὸς ἡμῖν δούσας χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν
φλέκῃ ἀλύτῳσ τοῦτον ἡμᾶς ἄκ' ἔσθ.

Εὐριπίδου.

εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι,
μῶρος ἄθνητός γε γῶς. *του αὐτοῦ.*

Ἀλλήμερα τοι γὰρ ἄλλ' ἢ μελαινα νύξ
τίκτε βροτοῖσι. *του αὐτοῦ.*

οὐ χεῖ ποτ' ὀρεθῆαι ταῖς τύχαις βεβηκότα
ἔξ ἄν' ἴον αὐτὸν δαίμονός ἀεὶ δοκῆν.
Ὅ γάρ θεός πως εἰ θεὸν σφε χεῖ καλῆν
κάμν' ἔξινώμτα γὰρ ἄλλ' ἢ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ.
θνητῶν δ' ἔθνητός ὄλβος, οἱ δ' ὑπέρφρομοι
καὶ τῷ παρόντι, τοῦ πῶν πρὸς ἡμῖν.

του αὐτου.

Εὐφροσύνη.

πολλὰς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσθ
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολὰς τε τῆς τύχης.

ἠσιόδου.

ἔλθει μὲν γαῖα κακῶν, πλεῖν δ' ἐβάλασα.
 νοῦ σοι δ' ἀνὼ μ' ἐφίμερη, αἰδ' ἐπὶ μυκτῇ
 αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.

Ἄπολλοδώρου.

Ἄπραγμόνως ζῆμι δὲ, μακάριος βίος
 καὶ σεμνός, ἀμ' ἡ μεθετέρων ἀπραγμόνων.
 ἐν θηρίοις δ' ἐν πιδνικοῖς ὄντα, δὴ
 εἶναι πιδνικόν, ὦταλυπώρ βίβ. *Κοινοῖδος.*

*Apollo
 ruf.*

Ἄμμι ἐγὼν ἤβης, ἢ γήραος οὐλομένοιο.
 τοῦ μὲν ἐπερχομένης, τῆς δ' ἀπνιστομένης.

πολιτικοί.

Ἄλλ' ἢ δ' ἐμὸς ἔοικεν εὐτύχημα τοῦ βίβ
 ζάλης ἢ λύπης ἀμιγές, ὄδ' ἐπισηπμία.
 μήσυναναφύομενον ἔχουσα ἢ τὸ κνίζου.
 καὶ γ' ἢ ῥόδομ' εὐοσμον φρίσθ' πικρὰς ἀκάν
 ἠλίβτε τὸ βλέφαρομ σκοτίζουσι νεφέλαι. (θας.
 καὶ φθόνος ἐπιφύεται τοῖς τὸ καλ' ἀσκούσι.
 καὶ πᾶμ' εὐτύχημα λαμπρὸν πᾶν τὸ σεμνὸν ἔ
 θέρεθ' ἢ τὸ δυστύχημα συνανακεκράμενον. (βίβ

ΣΩΤΑΔΟΥ ὍΤΙ Ὁ ΒΙΟΣ ΠΟΛΛῶΝ
ΦΡΟΝΤΙΔΩΝ ἈΔΙΑΜΕΣΤΟΣ.

γτὸς γ' ἑὼν. παντοκρμῆς ὁ πάντα γεν
ἔνωμ. οὐ κρίνει δικαίως τὰ κατ' ἄνθρωπον
ἕκαστον. μή γ' κατὰ γαῖαν τὰ κακὰ πέφυ
κεν αἰεὶ. καὶ τοῖς μεγάλοις κακοῖς γένητο ὁ κό
σμος. ὅτι πάντες ὅσοι περιεῖδον ἠδ' ἔλθισαν
εὐρέην, ἢ μηχανικὸν ποίημα, ἢ σοφὸν μαθη
μα, οὗτοι κακὸν εἶδον τὸν βέλτερον τέλος ἐποίη
σαν. ὑπὸ τ' ἑννήτορος κόσμῳ κακῶς παθεῖ
τες. σωκράτην ὁ κόσμος πεποίηκε σοφὸν εἶ
ναι. ἢ κακῶς ἀνέλε τὸν σωκράτην ὁ κόσμος.
ἐν τῇ φυλακῇ κώνφορ ὅτι πικρὸν τέθνηκε. ἢ
λύτρωσα φαγὼν ὁ Διογένης ὤμῶν, τέθνηκεν.
ἄσχυλῳ βράβον τί, ἐπιπέπλωκε χελώνη.
σοφοκλῆς ἔφα φαγὼν σαφυλῆς, πνιγεῖς τέ
θνηκε. κύνες οἱ κατὰ θρακίαν εὐριπίδην
ἔφαγον. τὸν βίον ὁμηροῦ λιμὸς κατεδαπέ
μην.

Σωτ.
η.

Σ

σοφικῆ.

Διογένης.

Αεθύλο.

σοφικῆ.

Εὐριπίδης.

τέλιτος ἐκ τοῦ περιβίου.

εἰ δὲ δὴ τὸν εὐδαίμονα βίον ἐκ τῶν πλεονα
 ζουσῶν ἠδομῶν συκρίμα, ὅδεῖς φησὶν ὁ κρα
 τικὸς εὐδαίμων γεγονῶς ἀμείν. ἀλλὰ θέλει τις
 ἐκλογίσασθαι ἐμὸ λωτῶ βίω πασας τὰς ἡ
 λικίας, εὐρήσει πᾶσι πλάτους τὰς ἀλγιδό
 νας. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ παντός χρόνου ὁ
 ἡμίτης ἀδιαφορὸς ἐν ᾧ καθύδω. εἰς ὃ πρῶ
 τος ὁ κατὰ τὴν παιδοποιίαν ἐπίπνονος. πε
 νὰ τὸ παιδίον, ἡ δὲ ροφὸς κατακοιμίζει. δι
 ψᾶ, ἡ δὲ λούει. κοιμηθῆναι θέλει, ἡ δὲ κρέτα
 λον ἔχουσα ψοφᾶ. εἰ δὲ ἐκ πέφουκε τὴν τήνην,
 παρέλαβε πάλιν ὁ παιδαγωγός. παιδοφί
 βος. γραμματοδιδάσκαλος. ἁρμονικός. ζω
 γραφος. προαλεῖ ἡλικία, πρὸς γίνετα ἀριθ
 μητικός. γεωμέτρης. πωλοδάμνης. ὑπὸ τοῦ
 τωμ πάντων μασιπύται. ὄρθρου ἐγείρεται.
 σχολασταὶ ὅκ ἐστιν. ἐφίβρος γέγονεν. ἔμπαλιμ
 τὸν κοσμητὴν φοβεῖται. τὸν παιδοφίβην. τὸ
 ὀπλομάχον. τὸν ὑμνασίουαρχον. ὑπὸ πάντ

ἡμῶν

m.
 Vire bu
 m m e j r
 f o r u m i n .

ἡμῶν

Επιβουνη
comedia.

τούτων μασιούνται. παρατηρείται. βαρύνεται. ἐξ ἐφίβων ἐστὶ. ἢ ἕκδη ἑικοσι ἐτών.
ἐπι φοβεῖται. ἢ παρατηρεῖ καὶ γυμνασίαρχον. ἢ στρατιγόν παρακοιτεῖν ὄπου δεῖ. οὗτοι παρακοιτούσι, φυλάττειν ἢ ἀγρυπνεῖν. οὗτοι φυλάττουσιν ἐἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνον. οὗτοι ἐμβαίνουνσιν. ἀνὴρ γέλομε ἢ ἀκμάζει. στρατεύεται. ἢ πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς πόλεως. πολιτεύεται. στρατῆκεῖ. χορηκεῖ. ἀλῶνοσεται. μακαρίζει ἐκείνον τὸν βίον, ὃν, παῖσων ἐβίωσεν. παρήκμασεν καὶ ἔρχεται ἐς γῆρας. πάλιν παιδοφοσίαν ὑπομένει. ἢ ἐπιποθεῖ τῆν νεότητα. ἢ ἰμερότης μοι φίλον.

τὸ δὲ γῆρας, βαρύτερον αἴτης.

ἔχον ὄν πῶς εὐδαίμονά

τῆς βίον ἐσσι βεβιωκώς,

εἶπερ δὲ τῶ πλεον

νασμῶ τ' ἦλο

νῶν ἐκμε

θῆσαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ, ΕΙΚΟΝΙΣΜΕΝΟΝ.

με τον βιον ανθρωπε δεξαι σε παραι
 ε μετην ετυχες. ευρες. ελαβες. κατε-
 σχες μη τας ριχας, μη προς ερατωνην
 εκδοθης, μη προς ρυφιη χωρησις, μη δε φρο-
 νησις υφιλαι, μη περα του μεριδ. θυμνον με
 βλεπεις ροισομ. θυμνον μη η το τέλος. υπο
 τους ποδας μου ροχει, βλεπε μη κυλιωσι.
 περι τας κνημας μη πλερα, φευω παριπλα
 μαισου. ζυγα κατεχω τη χειρι, φοβου
 τας μετακλισεις. τι με κρατεις.
 σκιαν κρατεις. πνοην κρατεις
 ανεμου. τι με κρατεις.
 καπνον κρατεις. ο
 νερον. ιχνος
 πλοιου.

νησ
 πησ
 ριο

7
ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΑ ΤΟΥ ΤΕΛΛΟΥ ΪΑΜΒΟΙ,
ΕΙΣ ΑΡΕΤΑΣ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΣ.

Ἡ ἀγάπη.

Εἶώλω πηγή ἢ περιρέω κύκλω.
τάς γὰρ ἀπάσας ἀρετάς σφίβω κύκλω.

Τὸ μῖσος.

Μηνιθμόν. ὀργήν. συμπλοκήν. δέλλ. φθόνον.
καὶ χαλεπὸν πᾶν συλλοβὸν φέρω πάθος.

Ἡ ἐξουσία.

Ἵπηρετῶ μου τῶ κρᾶτῆ χούς ἐν εἶω.
καὶ κυριεύω τοῦ λόγου ἄτερ λόγου.

Ἡ φρόνησις.

Συμπαύω μὲν ἐκ μακρᾶς ἐμπειρίας.
τιθῶ δὲ σε πλοῦς τοὺς ἐμὲ κεκτημένους.

Ἡ ἀφροσύνη.

Ἔοικα τυφλοῖς. ἢ διύβρισις ἐμβρύοις,
ἐκ σπαραγάνωμ γέρεξασα τὴν ἀλνωσίαν.

Ἡ δικαιοσύνη.

Ἔγὼ συνιστῶ τῶ ζυγῶ μου τὰς πόλεις.
καὶ πύργος αὐταῖς χρηματίζω ἢ τάφρος.

Ροσφ. Α.

Justitia.

Ἡ ἀδικία.

Ἰνὴν βίην.

Ἄρχη μαχίης ἔλωε ἢ μήτηρ φόνου
καὶ τῆχος ἐυρύ, τῷ ψεύδι κατατρέφω.

Ἡ ἀμδρεία.

Ἐγὼ διδάσκω τοὺς ἀρηϊμανίους.
γότε. πρὸς οὓς. πῶς. ἢ δι' οὓς μαχητέον.

Ἡ δειλία.

στειρῶ στεφάνων. ἢ σκύλων. ἢ λαφύρων.
ὅσοι μὲν γέρουσιν ἐμτὸς οἰκίσκων.

Ἡ σωφροσύνη.

τὸν σῶφρομα ζῆρ ἢ ἐπὶ σάμνη βίον.
τεύλουσα τῆς ἀθεσμον ἀκολασίαν

Ἡ ἀκολασία.

περὶ τὴν.

Ἄισχρῶν Ἰυναϊκῶν συμπλοκαί. μέθῃ. κάρος.
ἔμοι προεκρίθισαν ἐκ βρεφουργίας.

Ἡ ἀλήθεια.

Veritas.

ἔως χρηματίζω. ἢ λύχνος τοῖς χρωμένοις.
πρωτὶ πέλουσα τῶν θεοῦ θυλατέρων.

τὸ ψεύδος.

ἔποςασιν σχεῖρ ἀδυνατῶν ἰδίαν.

Medietas

Καὶ τὴν ἐμυπόστατον ἠπὼ πολλάκις.

Ἡ ἐλπίς.

τὰνεὺράνορθῶ τὰ παραλελυμένα.

καὶ τοὺς ῥαθύμους ἐξεκείρω πρὸς πόνους.

Ἡ ἀνελπιδία.

ἔκλεσα πολλοῖς τὰς πικραδαίους πύλας.

Ὅσοι ῥαθύμοι ἀφελῶς εἴλομτό με.

Ἡ προσευχή.

ἐγὼ μόνη δίδωμι τοῖς σέρουσί με.

τῷ δημιουργῶ προσλαλήμ κατὰ μόνας.

Ἡ ῥαθυμία.

οὐπὼ ποτε ῥόπαιον ἀμεσησάμην.

ἀεὶ γ' ὑπνῶν, ἢ φιλῶ χάσμην μόνην.

Ἡ ταπεινοφροσύνη.

εἰς οἶον ὑψος τοὺς ἐμούς ἀγῶ φίλους.

τρανώς τελώνης μαρτυρεῖ μου τὸ κράτος.

Ἡ ὑψιλοφροσύνη.

ἀεὶ κατασπῶ, ἢ κάτω ποιῶ ῥέπην.

καὶ μαρτυρεῖ νούς, ὁ σκότος χρηματίσας.

Ἡ ἐλεημοσύνη.

ὄσων με πισήμῳ βίω τούτῳ φίλημ,
 ἐαυτὸμ ἰσοῖ τῷ θεοῦ θεῖω λόγῳ.

Ἡ ὠμότις.

ὄσον κακῶν αἰτίος ὁ σκιφός βίος,
 ὁ πλούσιος πρῶτος εἰς ἀμαρτίαν.

Ἡ χαρά.

τείνω τὰ νεῦρα, ἢ κρατῦμ τὸν τόνον.
 ὄρμηξ δ' ἐμπιστῶ τοὺς παραλελυμένους.

Ἡ λύπη.

τὰ νεῦρα συνθλῶ, ἢ παραλύω τόνον.
 ἐργάζομαι δὲ ἢ λοισμῶν ἐκστάσις.

Ἡ γραμματικὴ.

τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω.
 καὶ λέξιμ ὄρθῶ, ἢ μέγιστος ἐφιστάνω.

Ἡ ἱστορικὴ.

ἐγὼ πνέω πῦρ κατὰ τῶν ἀντιπάλων.
 στομῶ δὲ γλώσσα μὲν ψυχρῶ τῆ διπλῶν.

Ἡ φιλοσοφία.

ἴσον θεῶ τίθημι τὸν σέροντά με.
 τῆμ ἰνώσιν αὐτῶ τῶν ὄλων ζωρουμένην.

Ἡ Γεωμετρία.

Ἐγὼ ἄλλους ἀνώστους ἀνώστου δεικνύω
διὰ μετρικῶν σημείων σχοινοισμάτων.

Ἡ Αστρονομία.

Ἐγὼ τὸν νοῦν λεπτύνω τῶν μουμένων.
τοῦ προθεωρεῖν τὸ συμφέρον ἕχρονου.

Medicina

Ἡ Ἰατρική.

Ἐν ὕψει ὄντας ἀνείνω τάχος.
εἰ δὲ πρὸς τέλος θάπτον πέμπω τῷ τάφῳ.

Ἡ Τετονική.

Ἐλημτήρ ἀνείλεον ἰς ἄδου φέρω.
καὶ ἄδοποιῶ τοῖς ὀποσοῦν χρωμένοις.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΤΟΥ ΥΕΛΛΟΥ ΑΝΑΓΩΓΑΙ.

ΑΝΑΓΩΓΗΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΛΑΝΤΟΝ. ^{αλ}

Αλιν ημᾶς ἐπὶ τὰς ποιητικὰς θύρας ἂν
π θέλκετε, ἀφῶν μόλις ἐπὶ τῆμ φιλόσο
φομ ἄυλομ μέτω κίδημεν, ἢ ἀνελκύδη
μεν. ἐγὼ δὲ κἂν ἀπώκνησα πρὸς τοιαύτην
παλιωδίαν, εἴ μὴ τὸ πρὸ βλημένον παρ
ὑμῶν, κρείττονος ἐδειτο τῆς ἐπισκέψεως.
ἐπίλυμνὸμ μὲν γὰρ τὸν μῦθον, οὐκ ἂν ποτε ἀ
φίξωμαι ἐκώμ. εἴ δὲ τίς αὐτῶ κρείττωμ τοῦ
φαινομένου ὑποκάθηται ἐννοια, δεῆσαμ πο
τὲ καπῆναι ἀπὸ τοῦ τῆς φιλοσοφίας ὑψος,
ἐφήσω τῆ γλώτῆς, ὡς περ ρεύματι πρὸς τὸ
κάταρτες φερομένω. **Δ**εῖ γὰρ τὴ φιλοσοφομ
μῆ ἀεὶ ἤτε ἀρύχως ἔχην πρὸς τὰς τῶ οἴων
ὑψηλίας, ἀλλὰ ἢ φιλόμυθον εἶναι ἤτε, ἢ πωδ
δάξην περὶ τὰ παίνια. **Π**αιδικὰ δὲ φιλοσο
φω, μῦθος ἢ λέξις ἐπιτερωτῆς ἢ ἱστορία. ἢ

διαχέουσα τὴν ψυχὴν ἢ συστέλλουσα. παίξωμεν
οὖν καὶ ἡμεῖς ἐδοκίμασε περὶ τὸν ἐκδιδόντα τὰν
τάλασιν. καὶ θεασώμεθα τοῦτον τῷ λόγῳ, ὅπως
τῷ αἵματι τὸν πάντα χρόνον περιγίγνωντος, δεξι
μαίνῃ μὲν τὴν ὑπερέλλουσαν πέραν. ἢ τις ἀ
δαμαντίνους ὡς περὶ καλλωδίοις ἀπρωρημέ
νη, καὶ μικροῦ τι τῆς ἐκείνου ὑπερανέχουσα κε
φαλῆς, φοβῆται τῷ μέλλειν κατείναι. ὁ κάττισι
δέ, ὁ δὲ, τῷ φόβῳ κυμαίνεται. καὶ ταύτην δίδω
σι δίκην τῆς ἀκολάστου γλώττης. περὶ δὲ τὰ πε
ρὶ τὸ παιδὸς ἐξετάσαι, τὸν τοῦτο πατέρα κα
τανοήσωμεν. ὅς τις ἐστὶν ὁ Ζεὺς. ἐμοὶ δὲ τοῦ
τοῦ δοκεῖ σπουδῆς ἀξίον, πῶς ἀμφίβολον
αὐτῷ τὴν γονὴν ὁ τοῦ δράματος ὑποκρι
τῆς προσμαρτύρεται.

ὁ δὲ θεὸς πεφικώς ὡς λέγουσι τὰν τάλασιν.

Ἀλλ' ἐπεὶ πλάτος ὑπανοιγόμενον τῶν θεωρη
μάτων ὁρῶ, δοκίμοι ὡς περὶ τελευτῆς τινὶ τῷ
λόγῳ προσέρχεται. αἰγὼ τελεταί, σωμα
τικὰ τούτων τὰ παραπετάσματα. ἢν δὲ εἰ

τῶν ἀδύτων χωρήσει· φῶς ἐκεῖ καθα-
 ρόν· ἢ τῶν αἰδητῶν ἀγγύμνωσις· τὸν δὲ
 τοίνυμ οἱ Ἕλληνες, ἄλλοις ἄλλαις ἐννοίαις κα-
 τεμερίσαντο· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν, πρῶτον τοῦ
 παντός ὑγροῦσι διημιουργόν· ὃν δὲ διὰ τοῦ-
 το, ἢ ζῆνα· ἢ δὲ προσηγορεύκασιν· ἐκίνε-
 μὲν, ὡς τῆς ζωῆς τοῖς οὔσι χορηγόν· τοῦτο δὲ,
 ὡς αἰτίαν τινὰ διὰ πάντων τῶν ὄντων φοιτή-
 σασαν· ὃν δὲ ἢ ζῆτον ποιοῦσιν ἀπὸ τῆς ἐνός· ἐν-
 γὰρ φασὶ τὸ ἐκ πάντων ἢ πρὸ πάντων· μεθ-
 ὃν ἰδέας· ἢ ἐφεξῆς τὸν δημιουργόν· τοῦτον
 γὰρ ἀμέσως προσάξι τοῖς ποιήμασιν· οἱ δὲ
 τίνες ταύτην μὲν τῆς αἰτίαν ἐγύμνωσαν· φαι-
 νομένη ὅτι τινὲ φύσιν, τῆς προσηγορίας ταύτην
 ἐπιφηνίξουσιν· ἢ τῆς ὁ δεύτερος πλάνης ἐστὶ,
 ζεὺς τῆς ἀστρολόγοις ἐγνομαζόμενος· ὅτι τῆς
 ὑπερεκμένου τοῦτον φθαετῆκού τυχεράνοτος
 ταῖς γενέσεσιν, οὗτος οἷς ἀν' ἀλώσχημα τῆς
 μενος· ἢ ὑφαίρεται τῶν κακίωνων, ἢ προστί-
 θησι τὰ καλλίονα· τοιαύτη μὲν ἢ ἡ δευτέρα

δόξα περί τ' Διός τ' ἑλλήσιν. ἠδὲ βίτη ἰστορί
κωτέρᾳ ἴσως ἢ ἀληθεστέρα. αὐτὸν τε γὰρ ἢ τ'
πατέρα τοῦ τε κρόνον οἱ μῦθοι ἀπὸ κρήτης γεν
νώσι. ἢ τ' μὲν ἔκισασι ὁ πᾶσι καὶ ὁρῶσινται.
τ' δὲ, τ' ἐπὶ τῷ τάφῳ ἀκνύουσι κολωνίον. ἢ
τα τ' θνητῶν ὑπερναβάντες φύσιν, ἀχιστόρεος
ποιοῦσι τῆς ὕψους τῆς κρέσσονος. ἢ πρὸς τὸ
τῆς θείας ἀδός μεταβιβάσιν. τοῦτω δὲ τῷ
λόγῳ ἢ ἐρμῆς προστίθεται ὁ φισμέλιτος. τὰ λ
λα γὰρ παραθεωρῶν τ' μύθοις, τοῦτο δὲ μό
νον θυμὸν ἐδέξατο. ἢ πρὸς τ' ἐκείνῳ μίμη
σιν διερεθίσθη τὸν τάνταλον. ἡμῖν μὲν οὖν ἐι
μὲν πρὸς τὴν ἰστορίαν τὸν μῦθον μεταχει
ριζοίμεθα, οὐδὲν μέγα ἔσται σωματικὰς γεμ
νήσεις τοῦ παντάλου συνήλοχόσιν. ἀλλ' οὐ
δέ πρὸς τὸ ἄστρον τὸν λόγον ἀνατείνοιμεν, ἀ
ξιὸν τὶ τῆς φιλοσόφου ἀσπιδάστομεν σκέψε
ως. τὰ γὰρ ἐκ τῶν μαθημάτων, ἔχῃ πάρεξις
ἀσχημάτα, ἢ ποιότητες. λεγέτω τοί
νυν παρήμῳ Ζεὺς, ὁ χορηγὸς ζωῆς τοῖς ὀ

Ζεὺς.

λους θεός. Τάνταλος δὲ τὸ αἰθέριον πῦρ, πέτα
 ται, γὰρ δι' ὅλων τῶν σφαιρῶν, ἢ φύσιν ἔχει ἄνω
 κατωθεμ ἄλλεσθαι. τοῦτο γοῦν τὸ αἰθέριον
 πῦρ, ὃ παρὰ τῶν βασιδῶν τάνταλος, τῶν ἀέρι
 πέφυκεν ὑψοῦμενον. τῶν γὰρ πέρα τῆς τῆς
 πυρὸς σφίρας, ἢ ἀρχὴ τῆς τοῦ ἀέρος προσή
 πται. λεπτότερον δὲ τοῦ ἀέρος τυγχάνον τὸ
 πῦρ, ὡς περὶ ὀχήματι πῖνι, τούτῳ ἔπελαφρί
 ζεται. ὁ δὲ ὑπερέλλων τὴν τούτῳ κεφαλὴν
 λίθος, ὁ κατὰ τὸν ἔμπεδοκλέα σφαιρὸς ἐστίν.
 ὡς δ' ἂν ἡμεῖς φαίμεν, ἢ ἀπλανῆς κυκλοφο
 ρία. ὁ μὲν γὰρ ἀήρ, τὸ πῦρ ὑποβέβηκε. τὴν
 δὲ ἀπλανῆ σφαιρὰν, τὸ πῦρ, ἢ τῆς δὴ, ὡς
 περὶ χερμας ἐπιβεβαρηται, καταπρε
 πῖνι κορυφῆ, τῆ πρῶτῃ ἐπιφανείᾳ τοῦ πυ
 ρός. αὐτὴ δὲ ἢ ἀπλανῆς, τῆ ἀπαύσῳ ἢ ταχεία
 περιελθῆ τῆς κινήσεως, δεκτὴ μὲν πείζαν τὸ
 πῦρ, ἵνα μηδέμ τι καινόμεν τοῖς ἡλυκλονῆ
 τοῖς στοιχείοις γένηται, ἢ διαφθείρη δὲ. ἀλλὰ τὸ
 μὲν ὡς περὶ ὑψοῦ πέφυκε, δεδούλω γὰρ τοῦτο τῆ

Τού μύθου ἐξέχουσα, συναγόμενον τε ἢ συνήλου
μενον. ὁ δὲ περιελιωόμενος κύκλος, ἀφαι
ρεῖται αὐτῷ ἀεὶ ἔξ ἄλλου, ἢ ἀπαντα χρόνον ζω
γονῶν ἀλλ' ἔφθειρων. Τὸ δὲ ἀμφιβάλλειν τὸν
ὑπεκριτὴν περὶ τῆς τούτου γενέσεως ταύτην
μοι ὑπεβάλλει τὴν ἐννοιαμ.

Ὅτι τε τοι μῆκασι τίνες τῶν φυσικῶν, πυρώδιν
φύσιν τῷ παντός προσάψαι διμιουρῶν,
ἀλλ' οὐχ ἢ ἐκ ἀκαδημίας. οὐθ' ἢ πρεσβυτέρων.
οὐθ' ἢ νεωτέρων τὸν λόγον ἐδέξατο. ἀσώμα
τον δὲ τούτου ἠρίσαμτο. ἢ πρὸς μηδὲ μὲν ἔσοι
χειρῶν εὐκοῦς τί ἔχοντα. διὰ τοῦτο ἢ ὁ ἐν τῇ
σκηνῇ λόγος ἀμφιβάλλει περὶ τὰς ἔταντάλλ
λονάς. ἢ τὸ ἀπὸ ἔξ ἀμιουρῶν τὸ πύρελεν ἢ
δαιταῖς διμῶδεσι παραχωρεῖ ὑπερήφουσι.
αὐτῶν δὲ γὰρ φιλοσοφία καὶ πῖ ἔξ ἀράμασι.
ἢ διὰ τοῦτο ὁ περὶ ἀπεμφαῖνον ἔξ μύθου πρὸς
ἢ ἀληθῆ λόγον εὐρίσκων τῷ συρφετῷ δίδωσι
τοῦ πλήθους. ἀλλὰ πῶς ἀνὸς ὁ τάνταλος ἢ.
πῶς δὲ τῆς κἀτῶ γενέσεως πεφυκῶς ἀπὸ

λεσμασυνδιήλουτοθεοῖς. πῶς δὲ ἢ διαίω
 μενος τούτοις, ἔκφορα τὰ ἐκείνων πεποίη
 γήρια. ἢ διὰ τοῦτο ἴωρητο. ἢ τὸ λίθον πεφό
 βητο. φημὶ τοίνυν ἐγώως ἀρχὴ τῆς ἐμφανέσεως το
 πύρ. ἡμῖν τε γὰρ τῆς σωματικῆς ἕσθιας συντε
 λείῃ, ἢ μέρος γίνεται τῆς συνέσεως τὸ κορυ
 φαϊότατον. ἀλλὰ ἢ πᾶν αἰδοῖ τὴ φύσιν ἔχον ὁ
 ρᾶσαι, καὶ μὴ ὁρῶτο ἐπιπροσθούντος αὐτῷ
 τινὸς σώματος, αὐτὸ δὲ τὸ ὁρᾶσαι τῆς πυρῶ
 δος ἕσθιας μετείληφε. τὴ δὲ ἀπλανῆ σφᾶραν
 παιδας ἑλλήνων πέμπτον σῶμα ὑψηθήμε
 νοι, ὅθεν τὴ λυσιτελίαν ἡμῖν ἕως τῆς γενεσίου οἶον
 ται. διὰ τοῦτο λέγεται ὁ τῆς Διὸς παῖς, τὰμτα
 λος. ὃν ἡμῖς πρὶν ἐθεωρήσαμε μάνον ἄναι. ἢ τῆ
 γῆν λαχέμεν οἰκητήριον. ὅτι μεθ' ὑμῶν τὸ πῦρ. ἢ
 πρῶτη τοῦ σώματος σύστασις. τὸ δ' αὐτὸ,
 ἢ θεοῖς ἔλαχεν ἑλληνικοῖς συνοικεῖν. οἱ γὰρ
 θεοὶ τούτοις οἱ πλάνητες, ἀλχωμάλως τὸ
 πῦρ συνοικεῖ. ὁμοδίαιτον ἄρα τούτο, τοῖς ἐ
 κείνων θεοῖς. ἔκπυσα δὲ τὰ ἐκείνων πεποίη

κερ, ὅτι φωτὶ πάντα καταλαμβάνεται. τὰ μὲν
θία, τῶ θείω. τὰ δὲ σωματικά, τῶ σωματικῶ.
ἀκόλατος δὲ τῶ πυρὶ ἢ γλῶσσαι. ὅτι τοῦτο μόνον
το σιχαίον παφλάζει τῆ φύσει. καὶ εἰς τὸ ἀεί
συνηχί. ἢ τε γὰρ γήσσιμος οὔσα καὶ ἀμετάθε
τος, καὶ ἡ χυρὴ ἐξέρηται. τὸ δὲ ὕδωρ εἰ μὴ τις εἶναι,
δονῶν ἡρεμί ἐπικεχυμένον τῆ γῆ. ὅτε ἀἴρᾳ
ψόφω βαίνῃ κελεύθῳ κατὰ τὴ ποίησιν. τὸ δὲ
πῦρ ἀεὶ τῶ ἐκκεμένῳ στενοχωρούμενον πνί,
σαλπίζει τὰ ὠτα οἷς ἀμ προσεπίσθε. τοιαύ
τη μὲν ἡ κεκρυμμένη τῆ μύθῳ διάνοια. ἡ μὲν
δὲ τὰ ἐνταῦθα ἐρημέμα, μὴ ἀμετακίνητα
δόγματα ἔσωσαν. πρὸς γὰρ τὸ χερῶδες τῆ λόγῳ,
τὰς τῶ ὀνομάτων φύσεως ἐξελήφασιν. ἐπεὶ
περὶ ἐν ἐτέρῳ μύθῳ, ἐν ᾧ δὴ ὁ μὲν κρόνος
τὸν Δία γεννά. οὗτος δὲ, τὸν πατέρα δεσμί,
ἀγῶς ἀνέκδεξάμεθα ἐκείνον τῶ παῖδα τοῦ
κρόνου. χρόνον γὰρ τῆ κρόνον ἐκείσε νομίσαντες,
δώομεν αὐτῶ πάντα καταβροχθίζιν τὰ ἐκ
τῆς ὀσφύος αὐτῆ γεννώμενα. τοιοῦτος γὰρ ὁ

Κρόνος.

χρόνος λαπανητικός της ουσίας τ' αιοητ.
 έμελλε δέ ηυ αυτός τω συμεχί της οικεί
 ας φύσεως ρεύματι, παραρέειν τε ηυ παρα
 πόλλυθαι. άλλή εκ διαδοχής τ' οντ' ζωή
 η τις δη ζευς εν εκείνω τω μύθω προσηγέρυ
 ται, τ' τούτ' ζωήν ανέχθ. ηυ οιον δεσμέ, ώστε
 μη παραπόλλυθαι. επεί δέ ηυ η τ' καθέκα
 σον ζωή κινυμένη ηυ παραρέυσα, δια τούτο ηυ
 ρίαν μητέρα τω διι ο μύθος επέσησεν. έδοξε
 γ' τούτον ο κρόνος καταπιείν. υκαταπέσω
 κε δέ. τω μέμ γ' τας μερικας ζωας δια
 φθειρέμ, διολλύωμ ημάς τοις θέρασι τ' ει
 μαρμένου βίου, υφίησασε τω λαιμώ τον
 διά. έφω μη δέ πασαρ των όρτων τ' ζωήν
 κατήνάλωσεν, άλλά μένθ συντηρούμενος
 ταις διαδοχαίς, ηλευθέρωτο ο παίς τ' παι
 δοκτόνου παρός. επεί ουμ υμίν νυμ πρώτως
 τ' έλληνικων μύθων ηνοιξαμεμ, ηυ υφίη
 σάμεθα όπως δει τούτ' ες αλληγορίαν τω εν
 ταυθα κανόνι σοιχούντες ηυ υμείς, τί τοις έ
 φιλοίποις συνήσεν έκοιτε.

του αυτ' ἀληθεία περι τῆς σφιδος.
ἐπιτ' λεγομένων τελετ' ἵα μεμ' ἄδύτα ἡμ,
ὡς διλοῖ ἡ τ' οὔνομα. ἵα δέ, παραπετάσμα
τα προέβληνται, ἀθέατα ἅ ἐν τ' ἄδύτοις φυ
λάττονται. ἐμ δέ ταις ἐλευσινίαις, ἀνεμίγνυν
τό τε ταῦτα ἡ ἀνελευμνούτο τὰ κεκρυμέ
να. ἐγένετο γ' οὗτο ἐν περιόδοις ἐτ', ἵνα
μητ' ἀβέβηλα βεβήλοις γ' ἡλλάκις ὀπ' ἄνοι
το. ὑμῖς δέ ἡ τῆς ἡμετέρας γ' ἡλλάκις τὸν
ἱεροφάντην καταβιάζεσθε, ἵα κελύφανα τ' μύ
θω περιρρήνύωμ. ἵνα τὸ ἀπκείμενον τ' ἑλύ
ρω ἀπ' ὄρημα, ἐκείθε μ' ἀναλαμβάνοντες κατα
βροχίσθηθε. ἐγὼ δέ ἀπ' ὠκνησα ἄμ τούτο
ποιεῖμ, ἢ μὴ αἰ μὲμ ἀρχαῖαι κατιγόρηνται
τελεταί, θεῖα δέ ἐκρατύνθη δ' ὀίματ' α, ἀναπε
ταννύοντα μὲμ, τὰ παραπετάσματα, ἐνδον
δὲ τοῖς ἀδύτοις ἐσάλλοντα τὸν τελούμενον.
διὰ τούτο περιρρήνύωμ τὸ τοῦ μύθου τῆς
σφιδος ἑλύρον. τὸ δὲ κεκρυμμένον ἀμακε
καλύφω. φιλοσοφίαν ἔχον ἀπ' ὄρητομ.

πλάττει δὲ ταύτην ὁ μύθος, κερὴν ἐν πρῶτῳ
 γρηθὸς μέχρι γρηθῶν, ἀλλ' ὀμφαλοῦ. τὸ δὲ με
 τὰ ταῦτα λαοὺς τῆς γῆς, ἢ πόδας θηρῶν, ἢ
 ἕρᾳ μακρὰ. ἢ δὲ ἰσώπια ἀπικίττασά τε, ἢ πυ
 θαγορέως, ἀνιπτομένη τὰ πρᾶγματα. τῷ γὰρ
 ἀνώτ' λόγῳ προσάπτεσσα, ἐτέρῳ τούτῳ ὡς
 ἴσα ἠρμήνευσεν τῷ ὀνόματι. τοιοῦτο μὲν τὸ
 τ' μύθῳ τέρας. ἢ διεδόθη τ' ποιηταῖς ἐπ'
 ἐξ ἑσίας πλάττειν ἄσπερ ἢ βούλοινο. ἀλλ' ὁ
 φιλόσοφος νοῦς, μὴ τῷ φαινόμενῳ προσκεῖ
 ῖται, ἀλλὰ τῷ ἀνιπτομένῳ διὰ τ' τέρατος.
 ὁ τοίνυν ἐμὸς λόγος περὶ τῆς σφίγγος, τοιοῦ
 τός ἐστι. σφίγγος ἕδ' ἐν ἀγῶ ἐστὶν, ἢ ἀνὸς ἐξ ἁ
 νομοίων συκκίμενος. γρηθῶν γὰρ χεῖμα,
 ἢ ἕσια ἡμῶν. τὰ μὲν γὰρ, ταῖς λογικαῖς δυνα
 μεσι συναπτόμεθα. τὰ δὲ, τῆς τ' ἀλόγου με
 τέχομεν φύσεως. τὸ μὲν γὰρ ἡμῖν, πρῶτον.
 ἢ ὁ μετ' ἐκείνο μούς, δεύτερον. ἢ ἡ μετὰ
 τοῦτο φυσικὴ διάνοια. ἢ τε ἀληθῆς δόξα.
 τὸ τῆς διανοίας συμπέρασμα, λογικὰ πάντα

ἢ θάνατον δὲ φαντασία ἢ αἰσθησις, ἢ ὅσα σῶμα
τος δέεται πρὸς τὸ ὑπόστασιν, ἀλόγων ἢ κλημῶ
24, ἢ πρὸς τὸ ἐκτὸς μενευκότι. ἐστὶ μὲν οὖν
ταῦτα ἢ κατ' αὐτὰ τῷ λόγῳ διαρετά. ἀλ
λ' ἢ τὸ ἀνθρώπου πλάσις συλχά πάντα. ἢ τέ
ως πέφυκεν ἀφανῆ. εἰ μὲν εὐθύς τὸ φρονεῖν
φιλόσοφόν τις σχεῖν νοῦν, ἢ νοῖν τί τ' ὄν τ'
νοῦς, ἢ ψυχὴ ποιεῖ ἴσως, μισαί μὲν τὴ ὑλην.
ἀποσρέφεται δὲ τὸ σῶμα. βύσας δὲ τὰς αἰ
σθησῆς, ἢ πρὸς χαίρειν ἐπὶ τῆ φαντασίᾳ,
πρῶτον μὲν τὴ ψυχὴν ἐπὶ τῆς οἰκείας ὁσίας
τηρεῖ. ἐστὶ δὲ ἐνδομ χωρεῖ πρὸς τὸν νοῦν. ἢ
διὰ τοῦ νοῦ συστήματα τῷ θεῷ. ἐδ' ὡς ἔτυχε
μείνει ἐπὶ τῆς γεννήσεως, ἢ χρωτο μὲν ταῖς
αἰσθησῆς, φαντασιώδη δὲ κίηται ζωὴν,
πρὸς τὸ τῶν θηρίων φύσιν ταῖς προαιρέσεσιν
ἢ το μολησεν, ἔμθα δὲ γενομένη, τῶν μὲν κυ
ρίως ὄντων, ἔλθεν οἶεται εἶναι. ἐκεῖνα δὲ ὑφέ
στασαι μόνον δοκῆ, ὡμ ἀπερὶ τῶν χερσὶν ἔ
πλάβοιτο. ἐμ γὰρ τῷ τοιούτῳ βίω, ἢ κύνες ἔ

νεοί. ἢ ἐκδρυμοῦ σύες. ἢ μόνιοι ἄγριοι, καὶ
 χρεμετίζοντες ἵπποι, ἐπὶ τῆρ ἡτινῶσαν πα
 ρὰ τῆς θείας γραφῆς κατονομαζόμενοι. ἔπει
 δὲ πατέρων βίβ, ἀγγέλοι ἢ παῖδες θεοῦ. εἶπω
 δὲ ἢ θεοί, ὡς τὸ ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἔστέ. ἀλλ' ἔπει
 δὴ ἐς τοσοῦτον δέ ἀφεσάναι τὰ ἀντικείμε
 να, μέγα γὰρ χάσμα ἐσηρίκται μεταξύ θεοῦ
 ἢ θηρός, δεῖ ἢ μέσσην ἀμφοτέρων δοῦναι ζω
 ἦν. ἦν τὰ μὲν τῶ χαλδαίων λόγια, ἑτεροφα
 νῆ, ἢ ἑτεροκνηφῆ κατὰ τὴν πρὸς πατέρα τῶ
 ἀκρω ἀποκλίσιν ἢ ἐγγύτητα, ἐγὼ δὲ ἀπλῶς
 ἀνθρωπίνην κατονομάσασαι μ. ἦ τὴν οὐμ ὡς ὁ
 λόγος ἠρμίνευσεμ, ἐφωράσαμεμ τῶ ζῶν. θηρι
 ὡδη. ἀνθρωπίνην. ἢ θεοδῆ. ἀλλ' ἐν μὲν τῆ
 θηριῶδη, σωματικὰ πάντα ἢ θεῖον ἔδεν. ἐν
 δὲ τῆ θεῖ, φιλόσοφος ἢ διεξαγωγή ἢ κατέρ
 γασις τῶ αἰδησεων. ἐμ δὲ τῆ μέση τῆ ἀνθρω
 πίνην, σύμμιξις ἐξ ἀμφοῖν. ἐν ταῦτα γὰρ, οὔτε
 θηριῶδη σμὲμ οὔτε θεός, ἀλλ' ἀμφοτέρων. ἢ
 ἔδεν ἐκάτερον καθαρῶς. ἐν τίνι γοῦν τῶ ἦϊων

ζώωμ ευρηκέναι τ' σφίγλα οιομεθα, η δη λος
εν τη μεση η ανθρωπινη. ουτε γ' ανος αυτη
τελεως, ουτε θηριον κατα τ' εξυμ. ουτε θηριον α
κριβως. οτι τα προ τ' ομφαλου, ανος εβουλε
το μεν γ' πασαν τ' γενεσην καταλιπημ, η διο
λχ παρθενος ειναι καλη. αλλ η φαντασιωδης
ζωη, οιον αφιπταμενη τ' σωματος κατασχουσα
ταυτην, το κατω μέρος απεκτινωσε. δια του
το ομιλα μεμ ανινη φωνη. εντευθεμ γ' η φι
λοσοφια ετυμολογεται, ως αριστοτελης εν ταις
καθηκοριαις δοκει η μεν γ' εκ πεφουε το θη
ριον ειναι, εναρθρος αυτη η φωνη. η δε μη προς
τ' θειαν ζωην τελεως μετασινωσεν, ασαφη
η συκεχυμενα τα φθηματα. εχει γαρ ουτως,
ινα το παμδηλωσωτ' απρητημ υμιν.
ο νοις, παντα εχει τα ειδη τ' οντ. ε δε η των
λινομενων η ψυχη ως τις ουτω φησιμ, ανος
ουτος λογος η δεόμενος εξηγησεως. φαντασια
δε πλανομ χρημα η ανοντομ καθ' αυτ. κε
χωρισμενα δε απαλληλων, νοις λετω και

φαντασίαν, ὡς ἐπὶ ἀγγέλου ἡθιμῶν. ὁ μὲν, ὁ μὲν
 πάντα νοοῖ ἀνωθεν δεχόμενος τὰς πιγὰς.
 φαντασία δὲ ἐνὸς ἀντὶ ὅν τ' λογισαῖτο. ἀμφω
 δὲ ἐπὶ τ' ἀνοῦ μινύμενα, ἢ θάτερον θατέ
 ρον ἀναπιμπλάμενα, ὁ μὲν νοῦς φαντασιού
 ται. ἢ δὲ φαντασία νοοῖται. διὰ τοῦτο ἢ κα
 τὰ νοῦν ἐνεργούντες οἱ ἀνοῖ, ἔκ ἀφάντασιν
 τ' νοοῖσι ἔχομεν. ἢ φαντασιούμενοι, τῆς νοε
 ρῆς ἐνεργείας ἔκ ἐσερήμεθα. ταῦτα δὲ γίνε
 ται, ὁ πόταρ μάχην ἡμῖν εἰν σώματος τε ἢ
 πνεύματος, ἐπινικήσαντος μὲν τ' σώματος,
 φαντασιαστικοὶ πάντως γινόμεθα. ὑπερισχύ
 σαντος δὲ τ' πνεύματος, νοεροί. ἔσ' ἂν δὲ πα
 ρὰ μέρος ἐκάτερον ἐκατέρω κρατῆ ἢ κρατῆ
 ται, ἢ σφίπες ἐσ μὲν ἀτεχνῶς. ἔστι δὲ τὸ ὄνο
 μα τοῦτο διλωτικόν. μελλούσης γὰρ ἀφ' ἡμῶν
 ναι τ' σώματος τῆς ψυχῆς, τὸ μὲν ἄνω μέρος
 αὐτῆς εἰς πέφυκε. τὸ δὲ κάτω, σφίπεται πως
 ὑπὸ φαντασίας, ἢ ἐπέχεται πρὸς τ' γένεσιν.
 διὰ τοῦτο, ὁ μὲν ἀπέπλη, παρθένοσ ἐγένετο.

ἢ ὅσον ἀδιάφθορος μούς ἢ ἀκέραιος. ἢ Ἰ
μνός τῆς ἐξωθεν περιβολῆς. ὁ δὲ κατέχεται
θερίον ἐστὶ τετριχωμένον τοὺς πόδας. καὶ ἀκ
μάζον τ' ὄνυξιμ. ὡς εἶναι τὸ σύμπαρ τῆς σφιγ
γός, φαντασία νοῦ μετέχουσα, ἢ νοῦς, ἐπισυρο
μένος τὴν ἢ τῆς κάτω γενέσεως. ἀσαφὴς οὖν
αὐτὴ ἢ ἡ φύσις. ἢ ἡ φωνή. διὰ ταῦτα ἢ τὸ μ
ἄνο μὴ παινίπτεται. δίηχυν αὐτ' τερατολογου
σα. ἢ τεράπιδμ. ἢ τρίπιδμ. ἢ τοῦτό ἐστιμοὶ ἀ
ριθμοὶ κατὰ τοὺς πυθαγορείους τ' πραγματ'
ἔσι δηλωτικοί. ἔχιν εὐρισκομένον τ' πάθος.
ἔκ ἂν τὴν λήψεσθε τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, ἔ
δ' αὐτοὺς ἀγλύσετε βίβ ταλαιπωρίας, ἢ
δ' ἄλοπρεπούς ἀνάγκης. ἀλλ' ἢ μὴ καθ' ἓνα μὴ
κατὰ συμμορίας ἢ λήμης εὐρεθῆ τι τῆς ὄ
λον διαλυμιναμένης τ' βίον ἀνοίας. νῦν ὅτε
κοινὸν ὑμᾶς ἅπαν ὑγρὸν δέδεικται θεῖον, ἐμ
ταῦτά που κατάθεσθε τὰ πάθη. ἢ καθαρὰς
ἐχομετες ἀληθῶς τὰς ψυχὰς. ἀπίτε. Γραφῆ
ὄτω δόγμα καινόν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΡΚΗΝ·
ΒΟΥΛΟΜΕΝΗΝ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΝ.

ούλεται μέν η κίρκη η̄ τὸν ὄδυσεα
β μεταμορφούν. καὶ ἑλαύνειρ εἰς συ
φρον, καὶ ὅσα εἰς τὴν τῆς μεταποίη
σεως δύναμιρ, πάντα συκέκρται. ἀπτιγ
χάμη δὲ τοῦ βουλήματος, αττασαμένου ἐπ
αυτὴν τὸ ξίφος τοῦ ἥρωος. πολύμητις γῶ
ῶμ καὶ λαιμότατος ταῖς φρεσίμ, ἔκ ἐπέιθε
το ἐτοίμως τίσιμ. ὄθεν μικροῦ δῆμ η̄ ἀποπε
πνεύκει η̄ παμ πόμρος ἐκείνι μαχλάς, ἀ
πὸ τῆ ἔ φασγάνῶ περιωπίν. ἠλλοίῳται γῶ ὡς
ὄρεας τῆ μορφῆμ. ὁ δὲ, ἐπὶ μέμ βαροῖ η̄ φοβε
ρῶ βλέπῶ βλέμματι. περι δὲ τῆ εταίρων,
ούπω τούτω μέλλει. ὑπὲρ ἑαυτῆ γῶ παρε
σκεύασαι. οἱ δὲ ἰσῶσιν. ἀμὰ βαβαί τῆ προσώ
πων. ἐκκαλωπίσατο δὲ ἐπῆ αὐτῆ ἡ τέχνη.
τῆ μὲν γῶ ἠδὲ μεταπῶ ποιητέματα, πῶ ποι

ηκε. τὸν δὲ ἐπὶ μεταμορφούμενον. ἃ δὲ,
μέλλοντα. ὅθεν τούτω μὲν ὁ μυκτῆρ ἀ
γρμῆ μῆκται. καὶ ὕφος αὐτῶ ἀτεχνῶς ἡ μορ
φή. ὁ δὲ, τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲν διήλλακται,
ἢ βραχὺ τὴν προσώπῃ κεχάλαται. οὐπω
δὲ ἡ ῥίς κατέλιξεν ἐς ὄξύ. τῷ δὲ, ἐξ ὠδῆ κερ
ἠδὴ τὸ πρόσωπον. ἢ ἠε κται ἃ μελασχιματῆ
σμου. τί γὰρ οὖν ὁ κρατῆρ, ἃ μὲν, κεκράτικεν.
ὁ δὲ, ὑπερίσχυσε. φιλόσοφον ὠξίνε λόγον ἀ
κούση, ἢ ἄπαντι τὴν περιβολὴν τοῦ μύθου
μέμψη. ποικτικόν γὰρ ὑφέτερα μορφή
τὰ τῆς φιλοσοφίας κρύπτειν ἀπόρητα.

Κίρκη. τὴν γάρ τοι κίρκη, ἠδὸν ἡμᾶν τί κρυς νόησαν.
μεταποιοῦσαν ψυχὰς, πρὸς ὁ ἐκάστη πάθος
κεκίνηται. ὁ δὲ κυκῶν, σύκρᾶτον ἐστὶ πόμα.
καὶ ἀτεχνῶς λίθις ποτήριον. καὶ ὁ τούτο
πίων, ἀπαλλοτριούται τοῦ μου. ἐπιλανθάνον
ται γοῦν αἱ ψυχαὶ τῆς οἰκείας ἀξίας, πιού
σαι τὴν ἁμαρτίας κυκῶνα. ὅθεν τὸν ἐμ
φυτομ ἀλογίσασα λόγον, ἐς τὴν κίρκῃ ἄν

μετὰ κείνηται μορφωσιμ. δύναται γοῦν κα
 τὰ τῶν τοιούτων ἢ κίρκη ψυχῶν. ἢ δοκεῖ φο
 βερὰ τις εἶναι. ἢ μετὰ κάλλος βλοσυρά τε
 ἢ σοβαρά. αἱ δὲ ἢ μίθουσι τῶν ψυχῶν ἐν μέ
 σω θνητοῦ τε σαλεύσαι σώματος ἢ τῆς ἀ
 κηράτης φύσεως, ὅ πάνυ διδύμασι τῆς κίρ
 κης ὁρμῆν. ὅδε ἢ ἠλλοίωται τῆς μορφῆν, ἀλλὰ
 γενναϊότερον ἀντιβλέψασαι, τῆ μὲν καταδύ
 μαίνουσι. ἐκείναι δὲ τῆ εἰς τὰ πάθη ἀπὸ
 δράσκουσι μετὰ ποίησιμ. τοιούτῳ τῆ χρεῖ
 μα καὶ δαιμόνιον ἢ φιλοσοφία. ἢ
 οὐ μόνον ἐκ πηγῶν ἀρύεται ὕ
 δατα πύπημα, ἀλλὰ καὶ ἀ
 πὸ ἀκροτόμων
 περῶν, μέλι
 γλυκάζον ἐί
 ωθε νά
 εἰν.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

ἔστι δίπυρρον ἐπιγῆς, ἢ τε ῥά πῦρ, οὐ μίαν φωνήν.
 ἢ ῥά πῦρ, ἀλλὰ σφιδέρον μόνον ὡς ἐπὶ γαίαν,
 ἔρπει ἀκινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα ἢ κατὰ πόντον.
 Ἄλλο ποτ' ἀνθρώποισιν ἐπιγόμενον ἤσσι βαινέει,
 ἔνθα τ' ἄχος ἰγίοισιν ἀφαιρέτατον πέλας αὐτῆς.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ, ΚΑΡΚΙΝΟΙ.

Ἀβλήσας ἤδη πώλω σπιδήσας ἤλθα.
 νόσον ἔβαλε μὲν ὁ λιμός, ὃς ὀμιλομ' ἔλαβ' ὅσον.
 Ἀμύσας ἄρδην, ὄροφιφόρον ἠδρασα σήμα.
 Ἀλύξας ὠρμην ἐμωμένην ἠρώσα ξύλα.
 ἠδὲ μοι διὸς ἄρα σπιδὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.

ΤΟΥ ΠΤΟΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

σοφός ἔγωγε ἠδὲ ὦν ἄνω. ἠδὲ ἔγωγε σοφός.

Ὡς ὃν ἀναργε νόμον ἔχρανα νόσω.

Νοσῶ σὺ ὅς ἢ ἴαμα ἰησοῦ σώσον.

ἔλε σὺ δὲ ὁ σοφός, ὁ ἠδύς ἔλε.

σολομῶν φήσω, ἰωσήφ νῶ μολός.

νόμον ὁ κοινός ἔχει σὸν οἰκονόμον.

ἱερά τ' ἀπαρὰ χεῖλη, ἠλπε χαρὰ πᾶσα ρεῖ.

ἠνίφον ἀνομήματα μὴ μόνον ὄφιν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΣΤΙΧΟΙ
ἩΡΗΙΚΟΙ, ἔΧΟΝΤΕΣ ἘΪΣἘΚΑ
ΣΤΟΣ, Τὰ ἘΙΚΟΣΙΤἚΣ
ΣΑΡΑ ΣΤΟΙΧΕΪΑ.

Ἄβροχι τ' δ' οὐ φύλαξ θηροῦ γε καμψιμέτωπος.
φθέγγατο δὴ βάρβαρος δίζομενος ὑψόθι κλώπα.
ζεὺς ὑψιβρεμέτης κτύπε δέχθων ἄρατο δὲ
ρηχὺν δ' ὑπερβάς φραγμ' ἐξήνθιζε κλώφ. (φλόξ.
ζευχθεῖς πτεροῖς ἔκλαγξε βομβώδι φόφον.
σφωμνήρ βδελυθεῖς ζάκτυπε ξύλω φόφω.
τζέτζης ἀέρυπνος μίξ, κλάδωρ φύχρη φόβη.

ΤΈΛΟΣ.

Ἡ τῶν τεράδιων ἀκολουθία. α β γ δ
τὸ μὲν α β γ, τεράδια. τὸ δ' δὲ, διάδιον.

Ἰστορίας τῆς Ἰσθμίου ἐκ τῶν ἱστορικῶν βιβλίων. Διαδοχοὶ δὲ πρὸ πάντων
 ὁμολοῦσάντων πύθαγόρου γενέσθαι Αἰσάκιος δαμαφώντος κροτωνιάτου
 καὶ αὐτὸ πύθαγον τοῖς χρόνοις γενόμενος. Ἐπὶ ἄσθενος ἔτυοντα
 πρὸς πλάτωνος κ' ἰδύοντος σχολῆς, ἀλλὰ ἐκ τῆς παιδοτροφίης κ' ἰδύοντος
 Δεανούου γαίμου καὶ τῆς ἐκείνου διὰ τὸ ἔξαιρέτως κεραικῆς ἐκείνου τῶν
 δομάτων. Αὐτὸν γὰρ πύθαγον ἀφηγήσασθαι λέγεται ἕως δευ-
 τος ἔτη τεσσαράκοντα, τὰ πάντα βίωσαντα ἔτη ἔτυον τῶν ἑκατόν.
 παραδόντα δὲ Αἰσάκιον τὴν σχολὴν πρεσβυτάτῳ ὄντι μεθόν
 ἰήσασθαι μνήμαρχον πύθαγον. Τόντον δὲ βυλατόρα παραδόντα
 ἐφ' ὃν διαρπασθῆναι συνέβη τὴν κροτωνιάτων πόλιν μετ' ἰσθμίου τῆς κρο-
 τωνιατῆς διαδοχῆς γενέσθαι. Ἐπανεθῆναι ἐκ τῆς ἀποδημίας ἢ ἐποίησαντο
 πρὸ τῆς πολέμου, διαμένοντες τὴν συμφορὰν τῆς πατρίδος ἐκλιπῆν τὸν
 βίον. Ἐν δὲ ἀθημονίᾳ γενέσθαι τούτων ὡς ὑπολύπης πρόλιπέ τ' ἴβιον.
 τοῖς δ' ἀπλοῖς ἔθος ἴνα γυμνασίοις σφόδρα γενόμενοι ὡς περ' ἐκδορῶν
 τοῦ σώματος ἀπαλαττεσθαι. χρόνῳ μὲν τοῖς ἕτερον Ἀρεβανέκ-
 τῶν λακανῶν σωθέντα διὰ τίνων ξένων ἀφηγήσασθαι τῆς
 σχολῆς. πρὸς ὃν ἀφικέσθαι διόδωρον τ' ἄσπενδιον. ὃν παρα-
 δεχθῆναι ἕκαστον διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἐν τῷ σωματικῷ ἀνδρῶν.
 περιμένειν Ἡράκλειον κλίνιον κ' φιλόλοον. Μεταπολίτων δὲ Σοφρί-
 δην ἔρυστον, ἐν τὰραντιδὲ Αρχίταν. τῶν ἔξοθεν Ἀκροατῶν γενέ-
 σθαι κ' ἐπίχαρμον, ἀλλ' ἕκ' ἐκ τῶν συνημάτων τῶν ἀνδρῶν.
 Ἀφικόμενον δὲ φεσσυρακῆος, διὰ τὴν ἱέρωνος τυραννίδα τῶν

φανερῶς φιλοσοφῆν ἀποχεῖσθαι. Εἰς μέτρον δ' ἐνέειναι
ἡδοναίῳ τῶν ἀνδρῶν μετὰ ποικίλ- κρύφαι ἐκφέροντα
τὰ πυθαγόρειά δόγματα.

Τῶν δὲ συμπάντων πυθαγορίων τοὺς μὲν ἀγνώταστέῃ
Ἀναγνώστῃ τινά πῶς ἔχει καὶ γεγονέναι. Τῶν δὲ γινωρι-
ζομένων ἔστι τὰδε ὀνόματα.

Κροτωνιάτης. Ηἰρροστρατής. Δύμ. Αἰγών. Αἰμων. Σίλιος.
Κλεοθένης. Ἀγέ. Ἐπίουλος. φυκιάδης. Ἐκφαντός. Τίμοκος
Βύθιος. Ἐρατός. Ἰβαναῖος. ῥοδίππος. Βρυ. Ἐνανδρος. Μιλί.
Ἀντιμέδων. Ἀγέας. Λεόφρων. Ἄγυλος. Ὀνατος. Ηἰρροβενετ.
Κλεόφρων. Ἀλκμαίων. Δαμοκλῆς. Μίλων. Μένων.

Μεταροπηπί. Βροντίγος. Παρμισκος. Ορεφάδης. Λεῶν. Δαμαρμένος. Αἰνέας
Χιλᾶς. Μελησι. Αἰφείας. Λαφάων. Ἐνανδρος. Αἰσιπιδάμος. Ξενοκάδης.
Ευρύφημος. Αἰφισμένιος. Αἰσιπάρχος. Αἰκίαιος. Ξενοφάντης. Θράσος. Εὐρύτος.
Ἐπίφρων. Εἰρήκος. Μεριστί. Λεωκίδης. Βραουμίδης. Εὐφημος. Προκλῆς.
Ἀντιμένιος. Λακρότης. Δαμοτάτης. Πύρρων. Ρηξίβιος. Ἀλώπεκος. Αἰφίλος. Δακίδ.

Αἰφίλος. Λακράτης. Κελυκίνος.

Κραταντίνος. Θεοδοκλῆς.

Χεῖτης. Παρμενίδης.

Κραταντίνος. Φίλυκος. Εὐρύτος. Αρχίτ. Θεόδωρος. Αἰφίππος. Λύκων. Ἐπιάτος
Πολέμαχος. Ἐνασείας. Ν. Ξ.

Αρχιππος. Ζώπυρος. Έυθυνοσ. Δικαρχοσ. Φιλονίδησ. Φροντίδασ. Λύτησ
Λυσιβιοσ. Δανοκράτησ. Έχεκράτησ. Πακτιών. Άκουσ. Χλάδασ. Ίκκοσ.
Πφοσ. Κράτησ. Κλεοράτοσ. Λεοντέωσ. Φρύνικοσ. Σμηχίοσ. Αριφοκλήδ.
Κληνί. Άβροτέλησ. Πφοσ. Ρροδοσ. Βρουάσ. Έλανδροσ. Αρχέμαχοσ.
Μηνημόμαχοσ. Άχμονίδασ. Δίκασ. Καροφαντίδ.

Ευβαρίτησ. Μέτωποσ. Άσπανοσ. πρόξενοσ. Ευάνωρ. Δεάναξ. Μενέμωρ
Διοκλήσ. Έμπεδοσ. Τιμάσιοσ. Ππολεμάχοσ. Ένανοσ. Φυροσ. Νόσ.
Καρχιδόνιοι. Μιλτιάδησ. Άνθιοσ. Οδίοσ. Λεόκριτοσ.

Γάριοι. Αιήλιοσ. Φαινεκλήσ. Δεξίθεοσ. Αλκύμαχοσ. Δάνναρχοσ. Μέτωπ
Τίμαχοσ. Τάκμοσ. Δάναξ. Έμμοροσ. Ευμαρίδασ.
Ποκροί. Ίππιοσ. Ξένων. Φιλοφάμοσ. Ευέτησ. Άδικοσ. Σθεννίδ. Σωσ
σρατοσ. Ευσυνόσ. Ζάλακοσ. Τιμάριοσ.

Τροσ. Δωγιάτησ. Αθάμασ. Γίμοσ. πρόξενοσ. Κράνοσ. Μύνοσ. Βαθυλο
οσ. Φαίδων.

Πάκανοι. Έκελοσ. Κυώκελοσ.

Άδεμφοί. Ορέοανδροσ. Κέραμβοσ. Δαρδανόσ. Καχίων.

Αιγίοι. Ηίρροτολοσ. Ατιμοσ. Θένιοσ. Ευέθων. Θρασύδαμοσ. Κρίτων
πολύκτωρ.

Λάκωνεσ. Αυτοχαρίδ. Κλεάνωρ. Ευρυκράτησ.

Ύπερβόροσ. Άβριοσ.

Ύριγίοι. Αριφίδησ. Δημοσθένησ. Αριφοκράτησ. Φύτιοσ. Έλικαων.

Μηνησ. Βουλοσ. Ίππαρχίδησ. Άδοσίων. Έυθυκλήσ. Οφίμοσ.

Κόμοσ. σελινόωντοσ.

Συρακοῦσοι· λέπτινός· φιλίππος· δάμων·
 Σάμοι· μέλιστος· λακων· ἀρχιππος· γλώριππος· ἔλωρις· ἵππων·
 Καυλωνιάται· Καλιβρώτος· Δίκων· Νάτ· ἑρύμων· ξέντας·
 φλιάστοι· Διοκλής· ἔχεκράτης· πολύμναστος· φάντων·
 Σικυνῶνιοι· πολυάδης· δῆμων· Στρατίων· Σωσθένης·
 Κυρινῶοι· πρῶρος· μελάνιππος· Αριφάγγελος· Θεόδωρος·
 Κυλικῶοι· πυθόδωρος ἵππουδένης· βύθηνος· ξενόφιλος·
 Καταγαῖοι· χαρώνδ· ΰσιτιάδης·
 Κορινθιοι· χρύσιππος·
 Τυρῆνος· Ναυσίθεος·
 Αθηνῶος· θεόκριτος·
 Ποντικός· λύραμος·

οἱ πάντες στή. 121
 218.

πυθαγορίδες δὲ γυναῖκες ἀν' ἐπίφανέσασιν· Σίμκρυγα γυνὴ ἡμιχλίτ
 τοῦ κροτωνιάτῃ Βινδαῖκ' γὰ ἀδελφῆ· Ουκέλω· κ' ἔκκελω τῶν λακων
 Κειλωνίς θυγάτηρ χήλωνος τῆς λακεδαμονίης· Κρατισσίκληα
 Λάκαινα γυνὴ Κλεανόρος τῆς λακεδαμονίης· Σεανὼ γυνὴ τοῦ
 μεταποντίνου Βροντίνου· Μύια γυνὴ Μιλωνος τῆς κροτωνιάτῃ· Λασσέ
 νθα ἀρκάδιασα· Ἀβροτέλμα Ἀβροτέλης θυγάτηρ τῆς ταραν
 τίνης· ἔχεκράτῃ φλιάστα· Τυρονηγίς σουβαρίτις· πρισρόντη
 ταραντίς· Νισφάδουσα Λάκαινα· Βιὼ ἄρβια· βαβελίμα ἄρ
 βία· Κλέαρχμα ἀδελφῆ Ἀυτοχαρίδα τῆς λακωνος·

ἀπάσαι· 12.

Ἰδὲ βλεψίδος ἰαμβοῖ.
Θεὸς τὸ διπλὸν ἔκχευ τῶν πνευμάτων.
Ἐχάδ' ἐ τρίτον ἔδενος τῶν σωματίων. ..logi, l'viii, 2, 3, 4
καὶ ἑμταχῶν τῆς ῥέσσης τετραδος, ..influentiæ tm
Αἰσθητικῶν πέφυκεν ἕξω πεντάδος. ..ex q' nione / e' i' m
Κίνησιν ἑπταχῶν δὲ διπλῆς ἑξάδος,
φέρει το σέπτι τῆς ἀρίστου ἑπτάδος. ..m' m' i' m' e' p' l' t' a
h' i' l' i' e' ἑπτάδος.

Ἰδὲ αὐτὸ.

πρῶτον φάος δεύτερον θῆλον ζέλι ..Noctūciōnis
τρίτον φῶτος φῶτιρε τ' τρίτον ζόφον, ..p' e' t' a' i' n' a' p' m' e
καὶ τὴν τετρακτὴν τῶν θυρῶν πεντάδα: ..tenebræ c' a' i
τῆς ἑξάδος τοῦ τὴν διπλῆν ἀταξίαν, ..m' i' s' s' e' s' e' c' u' n' d' a
μέτ' μετὰ τὴν ^{ἰφελίαν} δυσσευδαίμον δεοῖν ..nō i' n' s' a' n' s' e
πρὸς ταξίν ἰθύνας ἐνόσω δένει, ..p' t' o' l' i' b' e' r' o' b' o' s

Cubile

Τζέτζος· Αλ. Θεοτόκον.

^{ματι} Πικράς, ^{τραπέζα} Τράπεζα, ^{ράβδος} ράβδος, ^{λυχνία} λυχνία, ^{κλίμαξ} κλίμαξ,
^{κλίμη} κλίμη, ^{κιβωτέ} κιβωτέ, ^{νεφέλη} νεφέλη, ^{λαβίς} λαβίς, ^{θρόνε} θρόνε,
^{κόσμη} κόσμη με πατάς, ^{ἐμπίπλα} ἐμπίπλα ^{τραπέζα} τραπεζάμε,
^{στήριξε} στήριξε ^{ράβδος} ράβδος, ^{λυχνία} λυχνία ^{φώτιζέμε} φώτιζέμε,
^{ἀνάτε} ἀνάτε κλίμαξ, ^{ἀναπαυέμε} ἀναπαυέμε κλίμη,
^{τύρη} τύρη ^{κιβωτέ} κιβωτέ, ^{νεφέλη} νεφέλη ^{λαμπρυνέμε} λαμπρυνέμε,
^{λαβίς} λαβίς με ^{προλαμβάνε} προλαμβάνε, ^{τίμα} τίμα με ^{θρόνε} θρόνε,
^{σῆς} σῆς ^{εὐπροδέκτοισ} εὐπροδέκτοισ ^{πρὸς} πρὸς ^{τὸν} τὸν ^{ἱκεσίαις} ἱκεσίαις.

ἸΗΣΟΥΣ.

Ἐν γράμμασ' ἔξ σὺνλαβῆς Τρῶς εὐφέρω.
 ψυχῶν μεσίτης ἦμι πρὸ σωτήρα.

Πέτριπ πονάριμα τῷ σατάν· ἁδοξία,
 ἠρωδιάςτε, Δαλιδάς, ἱεζάβεχ,
 τ' πρόδρομον, Σαμφούτα, κ' Τηλίαν
 κατατρέφουσί, κ' τὸ πάχρυσον στόμα.

Καρκίνοι Πίχλοι.

Ἰερά σα παρα χράη ἤλπε χαρά πᾶσα ῥή.

Νίψον ἀγομύματα, μή μόναι ὄψιν.

ο ῥή. ρ.

Νόμον ὁ κοινός ἔχε σὸν ὀκονόμορ. 1. ποτλομοτς.

Πτωχοὶ Προδώρσ. Καρκίνοι.

ὦ σὸν ἄναρχε νόμον ἔχρανα νόσω. πολλὴν ἰατρικήν
καὶ ῥή. ρ. καὶ ῥή. ρ.

Νοσῶ. σὺ ὅς ἤ, ἴαμα ἰουτοῦ σώσον.

ἡπιόλιτιο. Ἐσσί ἴχι. ἔορτ.
πληνίτις. ποττιοί ἡλορτιο. 1. νοστίο ἡλορτιο.

Εὐαγγελισμῶ, γέννα, κλησεος ἰεσῖς,

ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο.
Χρῆ Σίμεων, Βάπτισμα, φῶς θαβαρίσ,

ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο.
Ἐ Γεροτς φίλσ, βαία, φανρῶ εὐλορ.

ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο. ἡπιόλιτιο.
Ἐ Γεροτς, ἀροτς, πνεύματος παρῶστα. 1

Εἰς ὀκτώ παθὴ τῆς ἀληθ. πολιτικῆς.

καρμάρδιαν ἐκφάσε, τὴν τῶν παθῶν μητέρα.	gula.
Κυτῆς ψυχῆς τὸ μίαισμα, πορνείαν τὴν ἀγοχίτην.	Fornicatio
Καὶ τὴν λυσώδη κῆδον, φύλαρ γυρίαν ἔξιν.	Anaritia
Καὶ μετὰ τὸ τὴν ὄρεσιν, τοὺς βόους μελιτῶσαν.	In
Καὶ λύπην τὴν ξηραίνουσαν ὀσφᾶ κῆθαναλῶσαν.	Invidia
Μίσση τὴν ὑβρίστην, τὸν ἔρῶν ἀκιδίαν.	Acedia
Καὶ τὴν ἑξαφανίζουσαν καρπὸς κενοδοξίαν.	Vanagloria
Ὡς πάντα δὲ φαυλίζουσαν τὴν ὑπερφανίαν.	Superbia
Ἄν ταῦτα φύσιν τὰ δὲ τῆς ἀληθ. πάθης,	
Ἐΐδης χρὲν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ μεταπέλων.	

Τι πῦρ ἀπῆλθε τέκνον; Χ. ὦ μητέρα τίσις
βροτοῖς ἀμαρτάνουσι. Χ. πάντως ἀλόως.
ὄμοι τὸ σὸν ποίημα. Χ. Ναυτὸ πτερόεν.
ἀλλὰ ἐν γενναίοις ἐστὶ. Χ. θάρσυσον γυναῖκα.
Τι καὶ τὸ μέλλον τέκνον; Χ. ἡ σωτηρία,
μαρμάρει φλέξῃ δῆλον ἐκ τῶν δακρυῶν.
καὶ γίνεταί τις. Χ. θαῦμα, τὸ πῦρ ἡσθρόσιν.
Χάρις θεῶσι. Χ. τοῦτο καὶ τῆ μητέρι.

Σταυροὶ πέτρων κύμβαχον ἐν ῥώμῃ Νέρων ἑστηκότων
 ῥώμῃ ξυφθῆναι κόνια ἢ παῦλον θλίψη.
 Ζωῆς ὑπνοῦ πρῦτανιν ὑπὸ μαθητός. *πρ. ῥηδζλοπην νικε*
 Μάρκον τ' ἀγατοὶ δῆμος ἀλεξανδρέων. *πῶν ἰνάλιτ*
 Ἐιρηνικῶν ἔτεθνε κελδκας ἐν τέλει.
 Καὶ μὴ θαναῶν ἤν, κ' τανῶν ἰωάννης.
 Σταυροὶ πατρῶς ἄνδρες ὡμῶς Ἀνδρέαν.
 Νεκρῶσι λόγῳ ἢ φωνῶν ἐν Ἰνδία.
 Βαρθολομαῖος παύρικῶ θνήσκῃ πάθη. *σικισινία*
 Καὶ τ' οἰμῶνα σταυρος ἐξάτῃ βίῳ
 Μάχαρρα τέμνῃ τοὺς ἰακώβου δρομῶς. *ι. νικεσιν*
 Ἴσον πέτρῳ διδωσὶ φιλιππος, μορον.

Ἄποσ' ἐμοὶ κ' ξένος ἀφ' φίλος, οὐ γὰρ ἔρασαν,
 ἔφ' τις, πόθεν, ἢ ἐ Τίνων, ἐπὶ φιλοξενίης.

Ἐἶπλε τῷ βασιλεῖ χαμαὶ ἔπεσε δάδωλος ἀνλά.
 οὐκέτι φόβος ἔχ' ἀκαλύβαν, ὀμάντιδα δάφινυ.
 ὄπιάν λαλέουσιν ἀπέσβελο καὶ χάλον ὕδωρ.
 Μὴ ὄφειλες, πύματούμε, καὶ ὑψίτον ἐξερέεσθαι
 Δυσμορέμων προπόλων περιθεπέσιος θεοῖς;
 καὶ ποιοῖς τίς πάντα περίξ βοτανιδὸν ἐχούσης
 Τάρσα, φῶς, πάλανος, πῦρ, τάρταρος, ἠέρα, ὕδωρ.
 ὀμαί κ' ὀκεθλοντα δόμων δ' ἀπὸ τῶνδε διώκη,
 ἠδὲ ἐμῶν τριπόδων. Ἐίλιπέλαγ' ἠριλέφης
 Αἰάμετριπόδες ὀτοναχί. οἰχέτα πόλλων,
 οἰχέτ' ἔφ' με βροτὸς βιάζ' ὀρανίου φῶς.
 καὶ ὀπαβὸν θεοῖσιν, καὶ ὀ θεοῖς πάθεμ' αὐτή.

Ἄνιγμα δὲ χιδινῶδ' ἴλους.
 ἔνοντι περάττον τυγχάνω φίλε,
 Δινῶτον, καὶ δίζυτον, τριπτόν τῆ θεοῖ.
 Ἀχλὺν διώκω, καὶ τὸ φάος βανύω.
 Νοσοῦσιν ἴλοις μέλας ἄμῃ προσάτης.
 Σφαγρικὸς ἄμῃ, καὶ τυπον φέρω πόλη.
 Ἡ μάλλον ἄμῃν τοῦ φαέθοντος τύπος.
 ὄσ φῶτιζα φύσιν ῥοφῶδι ξυμπάσαν.